

Opinia națională

Săptămânal de opinie, informație și idei de larg interes național

ECONOMIE DE PIAȚĂ FUNCȚIONALĂ Un concept în căutarea realității

Prof.univ.dr. Mircea BOULESCU

„Economia României este economie de piață”. Așa statuează art. 134 alin. (1) din Constituția României adoptată în anul 1991. Prin propunerea legislativă de revizuire a Constituției României, art. 134 alin. (1) se completează și are următorul cuprins: „Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă”.

În raportul de țară privind progresele făcute de România în anul 2001 pe calea integrării în Uniunea Europeană, Comisia Europeană recunoaște pașii înaintea făcuți, însă își exprimă îngrijorarea pentru faptul că **România nu are o economie de piață funcțională**. Și în anul 2002 România a primit din partea Comisiei Europene calificativul „economie de piață nefuncțională”. România a rămas singurul candidat la integrare cu economie de piață nefuncțională.

La data de 10 mai 2002, Guvernul României a solicitat autorităților americane recunoașterea statutului de economie de piață. În martie 2003, Departamentul American al Comerțului a acordat României statutul de „**țară cu economie de piață**”.

Firește, este un semnal pozitiv dat de oficialitățile americane pentru investitori proprii, care au fost astfel încurajați să să facă afaceri în România.

Avantajele economice ce decurg din recunoașterea statutului de țară cu economie de piață funcțională vizează, între altele, apărarea dreptului de acces al mărfurilor originare din România pe piața din SUA, cu efecte benefice și în raporturile economice ale României cu alte state.

Cu toate acestea, într-un sondaj de presă, publicat în ziua de 12 martie a.c., la întrebarea „Avem economie de piață, așa cum au declarat americanii”, răspunsul celor interogați a fost „Da” în procent de 9,91% și „Nu” în procent de 90,09%. Sunt și opinii potrivit cărora recunoașterea, din partea americanilor, a statutului de țară cu economie de piață funcțională este calificată ca un gest de „amabilitate între aliați militari”.

În consecință, în mod conceptual și îndeosebi pragmatic, ne putem pune întrebări, cum sunt: „*Există în mod real în România economie de piață?*”, „*Este funcțională economia de piață din România?*”, „*Ce mai trebuie să facem pentru a avea realmente economie de piață?*”.

Răspunsurile sunt, în primul rând, de competența autorităților și societății civile românești. Recunoașterile externe, cu și fără rezerve, trebuie să constituie elemente de reflecție prin prisma realității din economia românească. Este un mare merit pentru România că autoritățile americane o recunosc ca „țară cu economie de piață”, dar prin această recunoaștere externă nu se asigură de la sine funcționalitatea și eficiența socială a economiei de piață.

Pentru a avea economie de piață funcțională este necesar:

- să promovăm și să afirmăm cu fermitate libera inițiativă;
- să protejăm concurența liberă și loială;
- să asigurăm șanse egale, competiție corectă și transparentă;
- să garantăm proprietatea privată;
- să eradicăm evaziunea fiscală, corupția și blocajul financiar;
- să stabilim și să punem în practică cu fermitate și certitudine alte acțiuni și măsuri necesare pentru ca economia de piață să devină relativ funcțională.

• Libera inițiativă la baza economiei de piață

Libera inițiativă este dimensiunea și motorul economiei de piață. În condițiile economiei de piață, libera inițiativă se manifestă pe scară largă, are caracter general, stă la baza organizării întregii activități economice. Piața liberă sau economia de piață liberă este economia în care resursele (materiale, financiare, umane) se alocă fără nici o intervenție, prețurile se stabilesc în funcție de cerere și ofertă, iar echilibrul economiei și dezvoltarea au loc prin autoreglare. Economia liberă presupune absența oricărei intervenții a statului, cu excepția supravegherii respectării liberei concurențe (*Nouvelle Petit Larousse*, ediția 1968).

Piața nu este însă, cu adevărat și în întregime liberă. Ea se manifestă în conformitate cu telurile de ansamblu ale societății. Economia de piață, chiar atotcuprinzătoare, evoluează într-un cadru legal stabilit de stat. Deci, nu există o economie de piață total pură.

Economia de piață, ca proces complex și cu largi implicații presupune, în mecanismul său, coroborarea și îmbinarea organică a

Există în mod real economie de piață funcțională în România ?

legilor pieței cu acțiunea statului. Această economie nu este lipsită de inechități și abuzuri, iar unele din acestea sunt grave, dar, în același timp, este clar faptul că entitatea economică particulară modernă și spiritul întreprinzător, asociat cu democrația politică, oferă cea mai bună perspectivă de păstrare a libertății și cele mai accesibile căi de dezvoltare economică și prosperitate generală.

În condițiile unor restricții obiective, cum sunt cele materiale, financiare, umane, sociale, informaționale, legislative etc., precum și ca urmare a unei intervenții mai mult sau mai puțin ample a autorităților publice, entitatea economică are libertatea de a decide și de mișcare, hotărând autonom ce, cum, cât și chiar pentru cine să producă, să consume, să investească, să economisească, urmărindu-și propriile interese de a obține profit sau de a supraviețui.

Pentru ca România să aibă o economie de piață funcțională este necesar ca libera inițiativă să conducă la folosirea eficientă a resurselor. Această premisă presupune, însă, mai întâi, eliminarea oricărei bariere la intrarea și ieșirea de pe piață.

Conform Constituției, statul trebuie să asigure condițiile generale naționale, mediul și scopurile în care trebuie să funcționeze economia de piață în România, cum sunt:

- libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;

Nichita Stănescu un mare liric european

Sesiune solemnă la Academia Română

Luni 31 martie 2003, în Aula Academiei Române, într-o atmosferă caldă și animată, a fost omagiată împlinirea a 70 de ani de la nașterea poetului Nichita Stănescu. În prezența președintelui Ion Iliescu și a câtorva reprezentanți ai vieții literare din România și din diaspora, a fost evocată, cu o emoționantă nostalgie, originala personalitate a poetului și a fost subliniat rolul extraordinar pe care l-a jucat opera sa în evoluția liricii românești.

„Nichita Stănescu este un mare poet într-o epocă imposibilă, un mare liric european necunoscut”, a afirmat, în discursul său, președintele Academiei, Eugen Simion, exprimându-și în același timp mirarea că acesta a putut apărea „într-o asemenea istorie rea”. Trecând în revistă meritele sale literare - „a reinventat lirismul românesc și a avut un rol esențial în procesul de renaștere literară, deschizând calea postmodernismului”. La rândul său, președintele Ion Iliescu, mărturisind un „viu sentiment nostalgic” produs de absența celui omagiat, a asociat imaginea poetului cu ideea de tânăr:

(Continuare în pag. 5)

Nichita Stănescu: Sunt fericit că sunt cetățean al României

Ion Dodu BĂLAN

Dacă ar mai fi trăit, poetul Nichita Stănescu ar fi fost acum septuagenar; se născuse la 31 martie 1933, în Ploiești, într-o familie descendentă pe linia maternă din ruși albi, zburătăciți de revoluție prin lumea largă. Ar fi avut 70 de ani. N-a fost să fie. În 13 decembrie 1983, a plecat dintre noi; era mereu înconjurat de prieteni și colegi, de oamenii care-i adora felul de a fi, dar și de cei care i-au exploatat generozitatea și memoria.

Ar fi fost septuagenar!... Dar cum nu-mi pot imagina un Făt-Frumos bătrân și scortș-academic, nu mi-l pot închipui bătrân nici pe debordantul de tinerețe, Nichita.

Omul care a plecat, acum două decenii, „lf ou les noms se mélangent, comme des pas dans une église” – cum atât de sugestiv sugera Apollinaire în antologicele versuri – avea în firea și comportamentul lui nu numai un nobil sânge rusesc, sugerat, cred, și de numele Nichita, ci și ceva din boema, atât de originală și de specifică, a marilor poeți ruși Pușchin, Esenin, Maiakovski: blândețe creștină și violență de romantic-titan revoltat, sfință copilărească, învelită în puritatea curată de zăpadă, și nonșalanță de simpatic chefliu, mândrie distantă, de ameteitoare altitudini spirituale, însoțită de predispoziția proletară de a-și îmbrățișa și săruta tovarășul de pahar și prietenul.

Dar peste toate, avea un mare și curat suflet românesc, o nestinsă iubire de țară, de limba română și de genile ei, Eminescu, Arghezi, Blaga și alți vecini de glorie în eternitate.

După Nicolae Labiș, el a făcut primul mare salt calitativ în evoluția liricii și a limbajului poetic românesc, urmat îndeaproape de Marin Sorescu și Ioan Alexandru.

Regret că nu mă pot lăuda cu intimitatea prietenească a lui Nichita. Sunt bucuros însă de respectul și prețuirea reciprocă, prezentă în această fotografie și în această dedicație (în pag.5, n.n.), doar una din multe altele.

(Continuare în pag. 5)

Probleme fundamentale în dezbaterea Senatului Universității Spiru Haret

Vineri, 21 martie 2003, la Palatul Învățământului, Științei și Culturii, din cadrul Fundației *România de Măine*, a avut loc Ședința Senatului Universității *Spiru Haret* care a analizat și a luat hotărâri în legătură cu următoarele probleme:

● **Criterii de organizare și desfășurare a admiterii la Universitatea *Spiru Haret* pentru anul de învățământ 2003-2004.**

● **Asigurarea studenților cu manuale și cursuri tipărite pentru toți anii de studii până la deschiderea anului de învățământ 2003-2004.**

● **Programul de prezentare de cursuri, sinteze, debateri etc. pentru studenții anilor I și II de la forma de învățământ la distanță la Televiziunea *România de Măine*, pentru anul universitar 2003-2004.**

Ședința a avut loc în noua sală a Senatului din Palatul Învățământului, Științei și Culturii, sală prezentată în pagina 8.

ECONOMIE DE PIAȚĂ FUNCȚIONALĂ

Un concept în căutarea realității

(Continuare din pag. 1)

• Șanse egale, competiție corectă, transparență, garantarea și apărarea proprietății private

În esență, economia de piață funcțională înseamnă reguli transparente și egale pentru toți actorii economici, un mediu în care cel mai bun câștigă, iar cel mai eficient prosperă. Economia de piață funcțională este, în concepție europeană, economia de piață care poate intra în concurență cu cea a țărilor membre, în condițiile aplicării aceluiași principii, procedee și reguli de bază.

O regulă de bază a economiei de piață funcțională este competiția corectă, cu șanse egale. Nu contează numărul entităților care activează pe o piață, ci regulile, legile care o pun în mișcare.

Economia înseamnă muncă eficientă și activitate socială utilă. Economia de piață necesită întreprinzători fără comodatitate în gândire și acțiune. Competența stă la baza concurenței loiale. Dar, concurența loială nu trebuie să fie blocată de existența unor entități economice sprijinite, prin scutiri sau eșalonări de obligații fiscale sau prin „abonarea” la majoritatea licitațiilor.

Transparența în procesele pieței, accesul facil al participanților la piețe este o regulă a economiei de piață funcționale care nu poate fi realizată cu legi care obligă entitățile private la o multitudine de avize și aprobări.

O altă regulă presupune autorități de reglementare a pieței și organisme de control cu adevărat independente, precum și de justiție independentă, capabilă să apere și să garanteze proprietatea privată. Economia de piață are ca fundament proprietatea privată. Pe acest fundament trebuie să se asigure funcționarea piețelor, de la cea valutară și monetară la cea de capital și mărfuri.

Pentru a rezista concurenței din interiorul Uniunii Europene, România trebuie să continue în ritm susținut reformele structurale.

Adoptarea lentă a reformelor structurale în România a fost cauzată de costurile politice și sociale mari. Deși a făcut progrese, există întârzieri în aplicarea reformelor.

Faptul că, în România, șomajul a rămas constant ilustrează progrese limitate în restructurarea economică. Arieratele au fost în mod tipic tolerate. În România, ponderea marilor întreprinderi de stat nefrofitabile rămâne ridicată. Cea mai mare influență a sectorului public se manifestă în sectorul energetic. Sectorul bancar s-a îmbunătățit semnificativ, dar nu poate încă asigura intermedierea între economii și investiții.

• Funcționalitatea economiei de piață presupune eradicarea evaziunii fiscale, corupției și blocajului financiar

Economia de piață este nefuncțională și datorită faptului că include în mecanismul său un grad semnificativ de evaziune fiscală, corupție și blocaj financiar.

Evaziunea fiscală este prezentă în toate domeniile și pe întreg circuitul economic – producție, comercializare, prestări de servicii. Cei care eludează legislația în scopul de a se sustrage de la plata obligațiilor fiscale și-au rafinat tehnicile. Sustragerile îmbracă atât forme simple, cât și mecanisme rafinate de acoperire a comportamentului evazionist. Evaziunea fiscală se produce prin neținerea contabilității, dar și prin scheme sofisticate incluzând firme fantomă, vânzări fictive și carențe ale documentelor contabile, fără acoperire în operațiuni reale.

Evaziunea acoperă toată gama de mărfuri și întreaga gamă a impozitelor și taxelor datorate bugetului (impozitul pe profit, taxa pe valoare adăugată, accize etc.).

Nereguli cu caracter evazionist sunt și la unii investitori străini, care *înfințează* sau *cumpără* societăți în România, în scopul decapitalizării acestora și transferului ilegal de valută în străinătate prin neincasarea contravalorii exporturilor.

Corupția este larg răspândită. Conform unor opinii oficiale, elementele care determină corupția sunt mentalitatea oamenilor și sărăcia, care duc la „anumite stări de spirit” și la „tentații” din partea unor persoane. Aceste elemente nu constituie însă scuze, deoarece potrivit practicii corupții nu sunt cei mai săraci oameni.

O cauză principală a instabilității economice o constituie corupția, facilitată de lipsa de strategie pentru crearea unui sistem financiar adaptat economiei de piață. Dimensiunea economiei subterane constituie un risc, pronunțat, o frână în afirmarea concurenței loiale ca formă de manifestare a liberei inițiative și de existență a economiei de piață funcționale. Nu poate exista o economie de piață funcțională, dacă nu se iau măsuri ferme pentru sancționarea și prevenirea unor riscuri economice, cum sunt: evaziunea fiscală, delapidarea, gestune frauduloasă, deficiențe în organizarea cadrului normativ privind evidențierea și colectarea taxelor și impozitelor, acordarea de reșalonări la plata obligațiilor față de stat, fără garanții și fără exercitarea unui control minim asupra acestei categorii de agenți economici, fraude în domeniul comercializării produselor petroliere, incidente de plăți prin cecuri, bilete la ordin etc.

O dificultate a funcționalității economiei de piață o constituie instabilitatea unor reglementări juridice, asociate cu inconsecvența aplicării legilor existente. Unele componente ale mecanismului economiei de piață funcționale sunt reglementate cu ambiguitate, lacune și incoerență, uneori prin mai multe ordonanțe de urgență și legi. Unele acte normative se modifică, în mod frecvent, fapt ce creează confuzii și interpretări diferite și dezorientează mediul de afaceri specific economiei de piață.

Economia de piață nu poate fi funcțională în condițiile existenței blocajului financiar în economie care, conform aprecierilor oficiale, în iulie 2002 reprezenta echivalentul a peste 40% din PIB și acesta a cuprins atât sectorul de stat, cât și cel privat.

Blocajul financiar constă în imposibilitatea entităților economice de a efectua toate plățile scadente, ca urmare a lipsei de disponibilități bănești și este rezultatul dezordinii în relațiile de piață, al neindeplinirii de către beneficiari a obligațiilor de plată către furnizorii de bunuri și servicii. Entitățile economice au, în același timp, atât creanțe de încasat, cât și datorii de plătit, inclusiv către bugetul statului.

Blocajul financiar a fost cauzat de deciziile la nivel macro și microeconomic, cu efecte neconcordante cerințelor și condițiilor economiei de piață.

Una din cauzele blocajului financiar o constituie, în multe cazuri, lipsa de protecție a furnizorilor, în situația în care și-au satisfăcut corect și cu bună-credință obligațiile contractuale. Neaplicarea, în aceste situații, a procedurii falimentului pentru debitorii insolvăbili, se dovedește ca fiind o cale de protecție a ineficienței, iar protecția ineficienței este mai dăunătoare decât falimentul în sine.

• O strategie coerentă, cu obiective și oportunități concrete pentru ca economia de piață să devină relativ funcțională

Conform mai multor opinii, oficiale ori profesionale, pentru ca, până la sfârșitul anului, în România economia să devină economie de piață funcțională este necesar să fie întreprinse acțiuni și măsuri concrete, cum sunt: continuarea procesului de dezinflație, întărirea disciplinei financiare a entităților economice, îmbunătățirea administrației fiscale și a colectării taxelor și impozitelor, încheierea procesului de privatizare a sectorului bancar, accelerarea reformei la nivelul unităților publice, îmbunătățirea ratelor de colectare a facturilor în sectorul energetic, reducerea anieratelor din economie, reducerea ajutoarelor de stat directe și indirecte, limitarea fondului de salarii în sectorul de stat, îmbunătățirea mediului de afaceri, îmbunătățirea procedurilor bugetare și eficientizarea cheltuielilor bugetare, îmbunătățirea reglementărilor fiscale, monitorizarea creșterii masei monetare și de credit etc.

În prezent, sunt încă în stare de incertitudine și dezbateri o serie de probleme referitoare la economia de piață, cum sunt:

– legiferarea în mod realist, fără limitarea dreptului de proprietate și a altor drepturi fundamentale ale omului, a conflictului de interese, astfel încât să favorizeze crearea și dezvoltarea economiei de piață, să se prevină situațiile de favoritisme partizane, de fenomene de corupție;

– raportul dintre sfera economică și sfera politică, integrat conceptului economiei de piață, avându-se în vedere teza potrivit căreia „nici o democrație, nu s-a creat și dezvoltat în afara sistemului economiei de piață”, „numai sistemul economiei de piață asigură și garantează libertatea exprimării politice a individului” (Charles Linsblom);

– economia de piață conceptual și practic în condițiile integrării europene, preluarea cu discernământ, în raport cu condițiile concrete specifice României, a aquis-ului comunitar cu privire la economia de piață;

– inițiativa liberă, funcționarea și consolidarea funcționalității economiei de piață;

– existența și manifestarea de aspecte negative în economia românească: scandaluri, controverse, blocaje, toleranță la ilegalitate etc.

Indiscutabil, teoretic, statul de țară cu economie de piață funcțională ar trebui să contribuie la sporirea încrederii companiilor americane în efectuarea de operațiuni comerciale cu firmele românești, precum și la atragerea de investiții străine directe. Dar, sub raport practic, recunoașterea acestui statut nu va duce, de la sine, în mod automat, la dobândirea acelor calități care ar putea să transforme economia românească într-o economie de piață funcțională. Cu atât mai necesară este adoptarea în acest scop a unei strategii coerente, cu obiective și oportunități concrete.

Imagini din activitatea cotidiană a cadrelor didactice și studenților din facultățile Universității Spiru Haret

Academia de Studii Economice

„La trecutu-i mare, Academia de Studii Economice alături un prezent preocupant, încercat de schimbări benefice, prezent care ne permite să credem într-un viitor sigur pentru școala noastră”

(Prof. univ. dr. **Paul BRAN**, rectorul ASE).

Înființată la 1 noiembrie 1913, prima școală superioară în domeniul economic, s-a impus, de-a lungul celor nouă decenii, prin dinamismul dovedit în adaptarea demersului didactic la schimbările petrecute în teoria științei economice românești, precum și prin valoarea și prestigiul recunoscut al cadrelor didactice.

La festivitatea consacrată aniversării prestigioasei instituții de învățământ superior, desfășurată în edificiul din Piața Romană au participat: șeful statului, miniștri și alți demnitari, cadre didactice din învățământul superior, foști studenți ai Academiei, membri ai corpului diplomatic, prof. univ. dr. Paul BRAN, rectorul ASE, care a condus lucrările Sesiunii științifice omagiale.

A fost prezent prof. univ. dr. Aurelian BONDREA, rectorul Universității Spiru Haret.

În cadrul Sesiunii științifice omagiale, desfășurată sub genericul „Istorie, prezent și perspective ale învățământului economic din România”, personalități remarcabile ale acestei instituții, între care profesorii Gheorghe DOLGU, fost rector, Viorica NICOLAU, fost prorector, Petre BURLOIU, Vasile BOZGA și academicianul Iulian VĂCĂREL – au rememorat momente de referință din istoria Academiei de Studii Economice. Punând în evidență rolul înaintașilor, economiști de înaltă ținută științifică – Ion N. ANGELESCU, N.D.XENOPOL, M. SĂVULESCU, Virgil MADGEARU, Al. RADOVICI, Victor SLĂVESCU – în organizarea învățământului economic superior românesc, la promovarea Legii de înființare a „Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale”, cum a fost denumită inițial instituția ale cărei cursuri au fost inaugurate la 1 noiembrie 1913, s-a subliniat că, în decursul celor 90 de ani, aceasta a cunoscut patru denumiri: Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale, Academia de Științe Comerciale și Cooperatiste, Institutul de Științe Economice și Planificare, Academia de Studii Economice, care, evident, nu puteau să nu afecteze structura de organizare.

Cu toate acestea, ea a rezistat vicisitudinilor de tot felul, Academia de Studii Economice traversând secolul XX cu stoicismul unui slujitor devotat, a reușit să servească cu probitate profesională știința economică, pregătind specialiști de mare valoare, capabili să contribuie la gestionarea mai bună a patrimoniului economiei românești.

În consonanță cu schimbările fundamentale intervenite, perioada de

La acest moment aniversar a fost relevată și contribuția celor 85 de promoții de absolvenți – de la 1913, la peste 37.000 în prezent –, care au fost ajutați să-și formeze o profesie competitivă, să se adapteze din mers schimbărilor de după 1989, mulți dintre ei conducând instituții importante ale statului sau firme, reprezentă țara în străinătate sau sunt profesori la mai multe universități din Europa și America.

Participanții la dezbateri au omagiat personalitățile remarcabile care au predat în amfiteatrele Academiei de Studii Economice, între care Nicolae IORGA, Virgil MADGEARU, Ion N. ANGELESCU, Victor SLĂVESCU, pe toți cei care, de-a lungul a nouă

specialiști din învățământ și cercetare, din ministere și alte instituții, sub conducerea academicianului Tudorel POSTOLACHE, la elaborarea Șchiței privind strategia economiei de piață, la întocmirea Strategiei naționale de pregătire a aderării României la Uniunea Europeană, a Strategiei naționale pe termen mediu, care a fost realizată sub copreședinția profesorilor Mugur ISĂRESCU și Tudorel POSTOLACHE.

De asemenea, economiști, cadre didactice și cercetători s-au implicat în realizarea unor proiecte de mare anvergură, sub egida Academiei Române privind Evaluarea stării economiei naționale (ESEN 1 și 2 și recent a fost abordat și ESEN 3), fiind chemați să participe la implementarea acquis-ului comunitar în țara noastră, la pregătirea studenților pentru a putea face față exigențelor comunitare, când vor avea șansa de a lucra în mediul de afaceri, în bănci, în serviciile financiare din spațiul european.

După ce a omagiat numele unor mari personalități din țară și străinătate, care au dat strălucire diplomelor academice primite, în contextul unei ample comunicări despre relația economie-ideologie, domnul Ion ILIESCU, președintele României, a mulțumit domnului profesor Anghel RUGINĂ, care, prin lucrările sale, a dus mai departe prestigiul școlii românești de gândire economică afirmată în perioada interbelică.

În această ambianță omagială s-au acordat distincții unor personalități de marcă, foști profesori sau foști absolvenți ai ASE, momentul culminant constituindu-l decernarea titlului științific de „Doctor Honoris Causa” al Academiei de Studii Economice președintelui României, domnului Ion ILIESCU.

Această Academie trebuie să devină un focar în jurul căruia să se concentreze și de care să depindă întreaga activitate economică – spunea prof. univ. dr. Anton DAVIDOGLU, matematician de renume internațională, care a avut onoarea, șansa istorică să deschidă cursurile, la 1 noiembrie 1913, în discursul inaugural –, previziune care, în perspectiva timpului, a dobândit relevante contururi materiale și tot atâtea confirmări semnificative.

Adela DEAC

90 de ani de prestigioasă activitate didactică și 85 de promoții de absolvenți

după decembrie 1989 s-a caracterizat prin ample măsuri de restructurare și modernizare a procesului de învățământ desfășurat în cadrul Academiei de Studii Economice, facultățile fiind așezate pe baze noi, impuse de cerințele economiei libere, de piață. S-au modificat numărul, profilul și denumirea lor, conținutul planurilor de învățământ și al programelor școlare, specializările, durata de pregătire, asigurându-se sisteme informatice performante și spații cu dotări corespunzătoare.

Atestarea prestigiului dobândit în timp de Academia de Studii Economice este confirmată, exprimată și de atribuirea de către Ministerul Educației și Cercetării a „Diplomei de excelență” (ianuarie 2000), ca o recunoaștere a performanțelor deosebite realizate din perspectiva promovării reformei învățământului superior economic.

decenii, au contribuit la edificarea gloriei ASE.

Emoționante și pline de sens au fost momentele care au evocat, cu prilejul împlinirii a 83 de ani de la naștere – 27 martie 2003 – personalitatea celui ce a fost eminent om de știință, cercetător de înaltă valoare, dascăl iubit pentru numeroasele generații de economiști, academicianul N. N. CONSTANTINESCU, care a contribuit decisiv la formarea unor specialiști recunoscuți pe plan național și internațional.

În acest context, academicianul Iulian VĂCĂREL a remarcat contribuția de marcă a profesorilor, oamenilor de știință economiști, în perioada postdecembristă, la soluționarea problemelor complexe ale tranziției la economia de piață, relevând, cu titlu de exemplu, participarea unui mare număr de

Societatea civilă atacă drogurile

– Dezbateri la Universitatea Spiru Haret –

În urmă cu un an, Ministerul Sănătății și Familiei împreună cu Ministerul de Interne au efectuat un sondaj pe tema consumului de droguri. Constatările au fost dramatice: circa 15% dintre elevii de 15-17 ani s-au dovedit a fi consumatori de droguri. Măsurile adoptate pe această bază, ca și cele anterioare, n-au dus la rezultatele așteptate. Între altele și pentru că accentul lor cădea, cel mult, pe combaterea, dar nu și pe prevenirea consumului de droguri. Și pentru că atribuțiile de combatere a drogurilor cad în seama mai multor ministere (Educație, Sănătate, Interne etc.), dar răspunderea efectivă n-o are nimeni. Astfel dispersate, eforturile s-au dovedit foarte costisitoare, dar și zadarnice în mare parte.

Drept urmare, numărul toxicomanilor a crescut vertiginos într-un singur an. Numai în București, cifra lor depășește 40 de mii, toxicomani înregistrați în centrele de dezințoxicare. Și ceea ce este mai grav, vârsta acestora coboară până la 9 ani. Ceea ce înseamnă că drogurile invadează (și subminează) școlile chiar de la nivelul claselor primare. Așa se face că procentul tinerilor consumatori de droguri crește de la un an la altul, iar o dată cu el, cresc abandonul școlar și delincvența juvenilă. Pentru că între aceste racile există o determinare strictă pe care școala, în loc s-o stopeze, o favorizează fără intenție, dar și fără mijloace optime de împotrivire.

Față de această situație de-a dreptul tragică, societatea civilă s-a simțit obligată să intervină. Și bine a făcut. **Departamentul pentru pregătirea cadrelor didactice și Facultatea de Sociologie-Psihologie** din Universitatea Spiru Haret, împreună cu reprezentanți ai Universității de Medicină și Farmacie Carol Davila, ai Spitalelor bucureștene Colțea și Dr. Obreja (unde funcționează un prestigios Centru pilot pentru tratarea toxicomanilor), ai mai multor

societăți terapeutice și psihoterapeutice – universitari, cercetători științifici, consilieri, medici, psihologi și sociologi, participanți la acțiunile de prevenire și de combatere a consumului de droguri – s-au regăsit într-o dezbateri științifică deschisă cu tema **Dimensiuni medico-psihosociale ale dependenței de droguri**.

Sub conducerea prof.univ.dr. Ștefan Costea, directorul Departamentului pentru pregătirea cadrelor didactice, și a prof.univ.dr. Mihaela Minulescu, decanul Facultății de Sociologie-Psihologie, a rezultat o reuniune interesantă și foarte utilă, prin informațiile de mare valoare pe care le-au oferit referenții asist.univ.dr. Ilinca Săvulescu-Fiedler și prof.univ.dr. Cristian Bellu-Bengescu (așa s-a aflat numărul actual al toxicomanilor dependenți de droguri și etapele lor de vârstă), dar și prin proiectele concrete propuse de Cornel Stanciu, Nicolae Lungu, Daniela Simache, Ariel Seliman, Carmen Beyer ș.a. Metoda de lucru astfel cristalizată a fost cea de **complînire** a eforturilor mai multor discipline științifice și instituții cu profil diferit, dar și de elaborare a unor studii interdisciplinare și interinstituționale. În **grupul de lucru** rezultat cu acest prilej, accentul preocupărilor terapeutice cade pe combaterea dependenței psihice, mult mai periculoasă și mai grea decât dependența fizică. De unde și importanța primordială acordată acum nu doar medicului, ci în primul rând psihologului și, în genere, educatorului.

Firește, asemenea inițiative nu exclud răspunderea majoră a altor factori (poliție, sănătate, justiție etc.), ci o potențiază și o nuanțează dintr-o perspectivă globală, funcțională, de angajare a întregii societăți în lupta de prevenire și de combatere a folosirii drogurilor, dar și de recuperare umană a toxicomanilor. Pentru că tocmai prin aceștia sunt racolați mai ales copii.

Mihai IORDĂNESCU

La Academia Română, în prezența unor personalități remarcabile, din țară și străinătate, a ambasadurilor acreditați la București, a avut loc, în ziua de 27 martie 2003, Forumul Dezvoltării Durabile, România – Orizont 2020

În ziua de 27 martie a.c., la Biblioteca Academiei Române, în noul și modernul său amfiteatru *Ion Heliade Rădulescu*, a avut loc un eveniment cu o bogată semnificație națională și internațională: **Forumul Dezvoltării Durabile, România – Orizont 2020**. Chiar în acea zi se împlineau 85 de ani de la Unirea Basarabiei cu Patria-Mamă, dar aniversarea ca atare nu și-a găsit consemnarea publică meritată. Fără o intenție anume din partea organizatorilor, lucrările **Forumului Dezvoltării Durabile, România – Orizont 2020** au reprezentat, ca un semn al destinului, tocmai proiecția în viitor a celui mai intens vis milenar al românilor: de a se regăsi integral reuniți într-un stat național puternic, durabil, prosper. În aceasta constă valoarea de simbol a acestui Forum cu o reprezentare într-adevăr de excepție.

El a demonstrat o dată mai mult că ideile fundamentale care însuflețesc istoria unui popor solidarizează conștiințele, le sublimază diversitatea în proiecții substanțiale, perene și le conferă sentimentul esențial de conlucrare peste limitele eventualelor conjuncturi mai puțin favorabile. Tocmai astfel se explică faptul că în recentul **Forum al Dezvoltării Durabile, România – Orizont 2020** au fost localizate, în chiar substanța proiectelor românești, interese mult mai largi, europene și extraeuropene, de altminteri frecvent evidențiate de către numeroși oaspeți de peste hotare, care s-au perindat la tribuna acestei remarcabile reuniuni științifice, economice, culturale.

Au fost prezenți, prin mesaje anume transmise sau printr-o participare nemijlocită la Forumul Dezvoltării Durabile, România – Orizont 2020, Președintele și Primul-Ministru al României, Ex-Regele Mihai I., miniștri din actualul cabinet sau din cele anterioare, reprezentanți din partea mai multor culte religioase și a Academiei Române, din partea unor partide politice și a sindicatelor, conducători de prestigioase Fundații

cu profil universitar, științific și cultural, de instituții bancare și financiare, de proiectare și construcție în diferite sectoare, industriași și agrarieni, specialiști din învățământ, cercetare științifică și cultură, artiști populari și de operă, ca și numeroși ambasadori acreditați la București, reprezentând, între altele, Canada, China, Algeria, dar și multe țări europene, occidentale, centrale și de sud-est. Cu toții au salutat demersurile României inițiate în scopul dezvoltării durabile, a ei, dar și a regiunii continentale din care face parte, ca și a întregii planete. Pentru că – au subliniat la unison participanții – în condițiile globalizării societății informaționale, cele mai multe dintre obiectivele recentului Forum (numai Programul de tip UNICUS cuprinde peste 1800 de sub-programe), precum dezvoltarea durabilă transfrontalieră și zonală, crearea unei largi alianțe economico-sociale, la nivel național și internațional, asimilarea aquis-ului comunitar și creșterea pieței interne unice, valorificarea tuturor resurselor materiale și spirituale naționale și punerea lor în circuitul valorilor internaționale, dezvoltarea durabilă a învățământului, științei și culturii etc. fac parte integrală din sfera intereselor comunitare. Aceasta a fost ideea centrală în virtutea căreia participanții la acest Forum s-au angajat să-i sprijine realizarea tuturor obiectivelor.

Iar un asemenea angajament se explică și prin faptul că dintre organizatorii Forumului Dezvoltării Durabile, România – Orizont 2020 au făcut parte instituții românești reprezentative, între care Primăria Sectorului I din București, Academia Română, Fundația *România de Măine*, Fundația Ion Basgan, Agenția Spațială Română, Banca Comercială Română, SNP Petrom SA, Grupul Rompetrol, Petrom Service, MI Petrogaz România, Microsoft, Banca Română pentru Dezvoltare. Unele dintre aceste instituții au fost prezente și prin comunicări de substanță, cum a fost

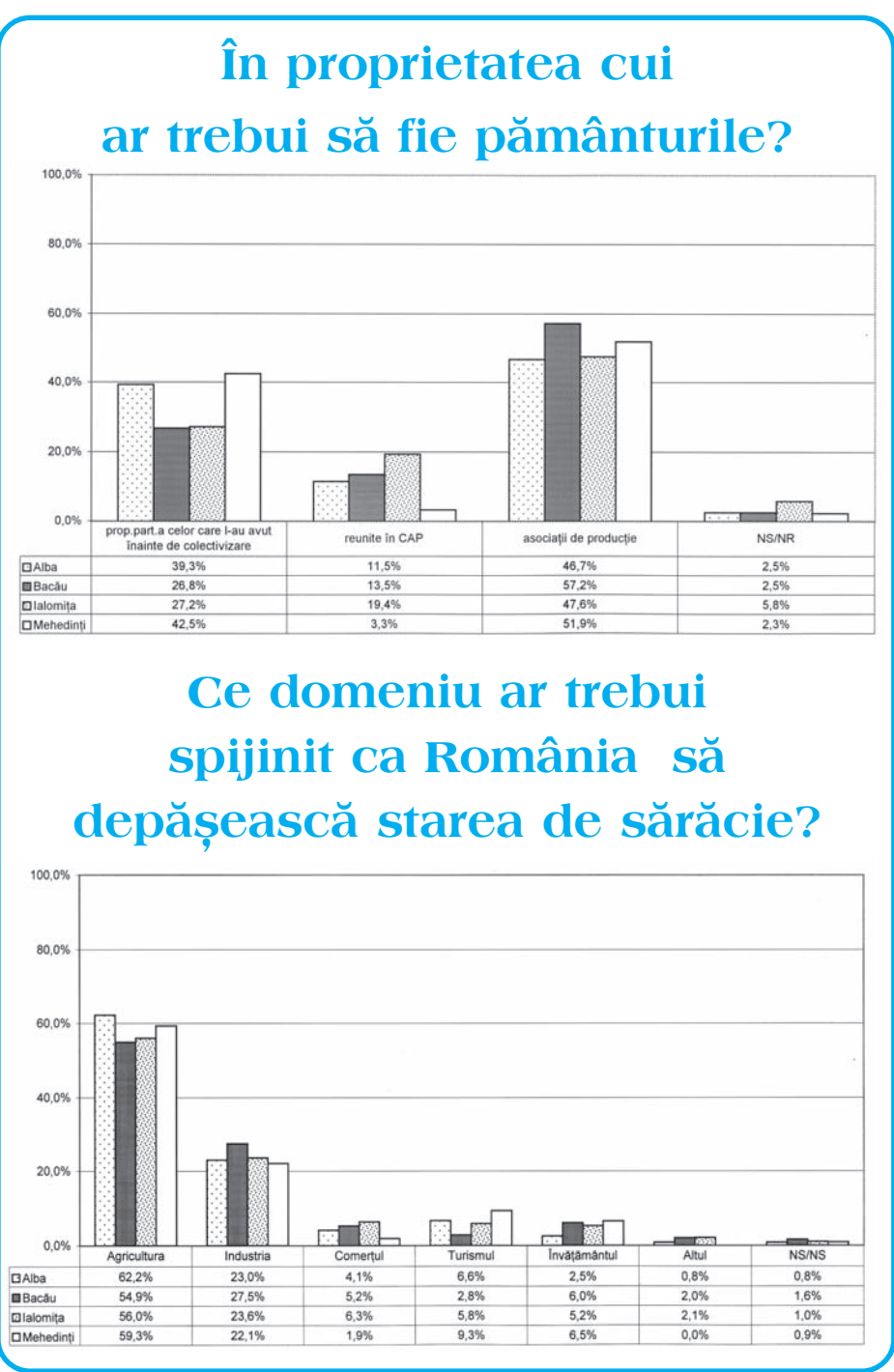
cazul Fundației *România de Măine* care, spre deosebire de celelalte mesaje și alocuțiuni preponderent teoretice, rostite de la tribuna Forumului, ea a făcut o demonstrație practică, ilustrând strategia unei dezvoltări durabile prin prezentarea obiectivelor universitare, științifice și culturale, de însemnătate națională, ale Fundației *România de Măine* și, în cadrul ei, ale Universității *Spiru Haret*. În numărul 358 al revistei *Opinia națională* a fost publicată în întregime intervenția, pe această temă, a prof. univ. dr. **Aurelian Bondrea**, președintele Fundației *România de Măine*, rectorul Universității *Spiru Haret*, motiv pentru care numărul respectiv al revistei, însoțit de binecunoscutul Album, au fost difuzate, ca documente reprezentative pentru o strategie durabilă, tuturor participanților la Forum. Pe această bază, domnului prof. univ. dr. **Aurelian Bondrea**, președintele Fundației *România de Măine*, rectorul Universității *Spiru Haret*, i s-a conferit Diploma STAR OF ROMANIA, drept recunoaștere a contribuției sale la dezvoltarea durabilă a societății românești.

A urmat, în programul acestei sesiuni, un film documentar, elaborat

de Postul tvRM ca o ilustrare a rezultatelor remarcabile obținute în cadrul Fundației *România de Măine* și al Universității *Spiru Haret*, drept urmare a aplicării consecvente a unei strategii de dezvoltare durabilă. Filmul, precedat de o scurtă, dar densă alocuțiune introductivă, rostită de conf. univ. dr. Carmen Furtună, a fost perceput tot ca o demonstrație, de astă dată în imagini vii, a concepției integratoare, de sorginte sociologică, sub care se cer a fi evaluați astăzi învățământul, știința și cultura, ca factori hotărâtori ai dezvoltării durabile în societatea modernă.

Forumul Dezvoltării Durabile, – România 2020 a marcat astfel un început de bun augur. Importante acum sunt aplicarea consecventă a principiilor enunțate cu acest prilej și solidarizarea eforturilor de creație din perspectiva dezvoltării durabile, a României și a zonei din care face parte. Iar prin această manifestare de prestigiu, Capitala României a oferit un exemplu binevenit de solidaritate națională și internațională, într-o etapă când asemenea atribute sunt extrem de necesare.

Mihai IORDĂNESCU

Sondajul de opinie efectuat de Institutul de Sociologie și Opinie Publică al Fundației România de Măine a apărut în revista noastră nr. 356

SATUL și ORAȘUL – reacții neașteptate la sondajele de opinie

Prof.univ.dr. Nicolae RADU
Lector univ.dr.d. Cristian POMOHACI

Ideea de la care se pornește în mod obișnuit este că între sat și oraș diferențele sunt mari, în sfera materială, dar și în cea spirituală, în *cazul de față și al opiniilor*. Multe argumente se pot aduce în sprijinul acestei idei. La oraș s-a câștigat mai mult decât la sat, salariile muncitorilor au fost întotdeauna mai mari decât veniturile țăranilor. În unele zone raportul era de 5/1 în favoarea muncitorilor, în altele mai mult. Și gradul de cultură era diferit; la oraș, nivelul de școlarizare era mai ridicat decât la sat și, la fel, nivelul de înțelegere a problemelor economice și sociale. Nici perspectiva istorică nu era în favoarea satului. Marile instituții culturale erau ale orașului, școlile erau mai bune, mijloacele de informare, începând cu presa, la îndemână etc.

În sondajele noastre de opinie, însă, ne-am confruntat, nu o dată, cu un fenomen neașteptat, absența unor diferențe mari între opiniile celor din categoriile de așezări amintite. Lucrurile se petreceau ca și când o presiune teribilă ar fi ridicat opiniile ruralilor și aceiași presiune ar fi acționat în sens opus la nivelul orașului, aplătând cele două medii de viață sau tinzând să le aplatizeze. Iată cum apare această tendință în recentul nostru sondaj de opinie.

La întrebarea: Vă interesează viața politică a țării? se obțin următoarele rezultate: *f. mult – rural* = 17,2%; *f. mult – urban* = 17,8%. Diferența este nesemnificativă. *Mult – rural* = 29,8%; *mult – urban* = 31,7%. Diferența este, de asemenea, nesemnificativă. *De loc – rural* = 10,3; *de loc – urban* = 15,8%.

Constatare: Nu numai că ruralul și urbanul se comportă la fel, dar uneori ruralul este chiar ușor deasupra urbanului. Oricum, oscilațiile nu sunt semnificative.

Nici în privința corupției diferențele nu sunt semnificative, peste 70% din subiecți consideră că aceasta s-a generalizat (74,5% în rural și 84,7% în urban). Este drept că, la limită și pe fondul aceiași opinii generale, orașul este mai apropiat de constatarea marii corupții și o consideră generalizată în mai mare măsură. Oricum, 30,7% din țăranii și orașenii nici nu mai cred că ea poate fi eliminată; 38,1 % din rural cred că eliminarea e posibilă în măsură mică și 46,5% din urban (practic același procent) cred că într-o măsură foarte mică sau mică.

Și la alte întrebări diferențele între rural și urban sunt mici sau nu sunt în ceea ce privește credința în avantajele apropiării de Occident și NATO, îmbunătățirea situației economice în viitor etc.

Trebuie să acceptăm ideea că, sub raport opinional, vechiul regim, ca și cel

nou, au contribuit la omogenizarea opinională a oamenilor? Probabil că da. De fapt, la sate, datorită acționării aceleiași tendințe, s-a ajuns la ceea ce s-a numit, înainte de 1989, o *Comunitate nominală*, adică doar cu numele, deoarece, navetiștii erau urbanizați la locul de muncă și prin influențele de același gen care se exercitau atât asupra urbanilor, cât și al ruralilor. Pierduseră, adică vechiul mod de gândire tradițional, iar acolo unde satele *se strălăuseră* devenind mici orașe sau segmente ale fostului rural, fenomenul despărțirii de tradiții era și mai evident. La rândul lui, orașul căpătase influențe rurale majore prin faptul că, de regulă, 60-70% din populație o reprezentau urbanii din prima sau a doua generație. Nici după decembrie 1989, lucrurile nu s-au schimbat. Satul de azi nu a redevenit satul tradițional – chiar dacă procesul a început și nici orașul nu și-a pierdut vechea populație de rurali.

Constatarea de mai sus merită toată atenția. Ruralul și urbanul se comportă practic nediferențiat în sfera opinională, dar procesul de diferențiere începe să se contureze, o dată cu improprietărea țăranilor și cu refacerea tradițiilor. Uniformizarea anterioară a fost puternică, satul se urbaniza, pe loc și la distanță, acum el revine treptat la tradiție. Până când cei cca 48% din populația țării va fi formată din țăranii și până când acest procent se va diminua ajungând la 3-4% va trece un timp suficient de lung și, deci, putem vorbi despre refacerea tradițiilor. Până atunci, diferențele dintre sat și oraș rămân însă mai mult în sfera materială și mai puțin în cea spirituală. Oricum, sondajul de opinie tipic nu pune în evidență diferențe importante între cele 2 tipuri de comunități: rurale și urbane. Ele reacționează uniform când nu este vorba de situații cu totul specifice: preferința pentru sprijinirea sectoarelor primar și secundar (satul pune pe primul plan agricultura, orașul – industria). Când este vorba de sectorul terțiar, diferențele dispar.

Pentru moment, rămâne esențială constatarea că satul și orașul reacționează practic uniform la întrebările din sondajele de opinie. Diferențierile încep să se manifeste totuși și el va fi probabil puternic după o perioadă mai lungă de timp. Satul va suporta o evoluție contradictorie.

Până una alta este corectă afirmația că satul și orașul reacționează la fel în fața sondajelor de opinie, distanțarea începe însă să se contureze, căci satul actual înaintează serios și spre tradiție, nu numai spre modernizare.

FORUMUL DEZVOLTĂRII DURABILE ROMÂNIA - ORIZONT 2020

Împreună pentru un viitor durabil - o șansă pentru România

Se acordă diploma

Star of Romania

Domnului Prof.univ.dr. Aurelian Bondrea

Președintele Fundației România de Măine

Rectorul Universității Spiru Haret

Președintele Televiziunii România de Măine

ca recunoaștere a activității desfășurate pentru

susținerea dezvoltării durabile a României.

București, 27 martie 2003

FORUMUL DEZVOLTĂRII DURABILE ROMÂNIA - ORIZONT 2020

PREȘEDINTE, DR.ING. COSMONAUT DUMITRU-DORIN PRUNARIU

MUNICIPIUL BUCUREȘTI PRIMĂRIA SECTORULUI 1

PRIMAR, VASILE GHERASIM

AGENȚIA SPAȚIALĂ ROMÂNĂ

PREȘEDINTE, DR.ING. COSMONAUT DUMITRU-DORIN PRUNARIU

Informare - formare o relație profund marcată de modernitate

Prof. univ. dr. Ioan ȘERDEAN

1. A aborda o temă precum cea la care ne-am angajat este, fără îndoială, un act de curaj, dat fiind faptul că este considerată arhicunoscută și că n-ar mai ascunde nici un secret, cel puțin în aparență. De aceea este firească întrebarea: ce s-ar mai putea spune în legătură cu una din dimensiunile de bază ale educației implicate nemijlocit în activitatea de învățământ, despre care au apărut, în ultimul timp, lucrări de mai mare sau mai mică anvergură, care au încercat să descifreze raportul dintre **informare** și **formare**, sau – ca să folosim o sintagmă mai veche – dintre **instrucție** și **educație**. E vorba aici de conceptul de educație privit în sens restrâns, care are în vedere efectele instruirii, modificările care se produc în personalitatea elevilor ca rezultat al informării lor.

Fie și numai simplul enunț al celor câtorva concepte pe care le-am amintit poate naște semne de întrebare la care răspunsul nu e chiar atât de ușor de formulat, motiv pentru care este nevoie și de o oarecare doză de curaj. Pe care, firește, ni-l asumăm. Îndrăznim să abordăm o asemenea temă, cel puțin din două motive. Mai întâi, pentru că, în definitiv, și ceea ce e bine cunoscut, chiar numai în aparență, nu trebuie uitat. Căci repetăm sau reluăm ceva știut nu pentru a ne reaminti ce am uitat, ci pentru a nu uita. În al doilea rând, chiar dacă tezele teoretice ale relației dintre informare și formare (instrucțiune și educație) rămân aceleași, fiind cunoscute, aplicarea și, mai ales, finalizarea lor sunt, după opinia noastră, neglijate, din motive pe care nu ne propunem să le analizăm și comentăm acum. Poate, ceea ce intenționăm să exprimăm în cele ce urmează vor constitui, totuși, explicații și, mai ales, sugestii pentru creșterea randamentului acțiunii de valorificare integrată a resurselor formativ-educative ce le conține informația, îndeosebi din perspectiva formării comportamentului moral – civic, a rolului pe care îl are afectivitatea în acest demers.

2. Informarea (instruirea) și formarea (educarea) constituie o unitate, ele acționând simultan, fără intenții separate. De unde și sintagma, foarte frecvent uzitată, de proces instructiv-educativ. Și fiindcă, deși produsul acesta este unitar, cele două laturi ale sale acționează simultan, într-o strânsă unitate, trebuie semnalată constatarea existenței unui

decalaj între preocuparea pentru dezvoltarea intelectuală (informativă), al cărui progres este mai rapid, și dezvoltarea conștiinței morale și a comportamentului, care are un ritm mai lent de evoluție.

Cum se știe, formarea conștiinței și conduitei moral-cetățenești este un proces deosebit de complex, care se interferează, într-un fel sal altul, cu toate dimensiunile educației, privită în sensul ei larg, ceea ce sporește și mai mult dificultățile realizării lui. Pe de altă parte, rolul cu totul deosebit al informației creează, în mod frecvent, ideea falsă că, în condițiile în care tinerii sunt bine informați cu diferite norme,

Un demers în sfera instruirii și a educației

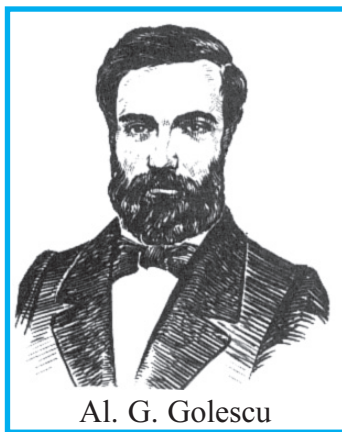
principii și reguli de conduită civică deosebită, întreaga problematică a educației moral-cetățenești este ca și rezolvată.

O asemenea falsă înțelegere a demersului formării comportamentului dorit poate fi explicat prin raportul, prea ușor de acceptat și greu de înțeles, că este mai simplu să fie comunicate și receptate diverse informații, decât să fie organizată întreaga experiență morală, care să se transforme în acte comportamentale. Este mai ușor să se realizeze dezvoltarea intelectuală, decât cea morală. Rezultatele scontate în informarea tinerilor cu date din cele două domenii amintite nu au aceeași semnificație. Prin însușirea în mod conștient a informațiilor de orice fel, deci și morale, rezultatele în plan formativ sunt mult mai certe, mai vizibile în domeniul intelectual decât în cel al educației morale. Avem în vedere faptul că dacă privim informarea tinerilor în cele două domenii, în raport cu rezultatele urmărite, ceea ce se obține în planul moralității este, oricum, mai discutabil, mai incert, mai îndoielnic, dacă se ține seama de faptul că esența obiectivului fundamental al acesteia îl constituie conduita, actele, faptele morale,

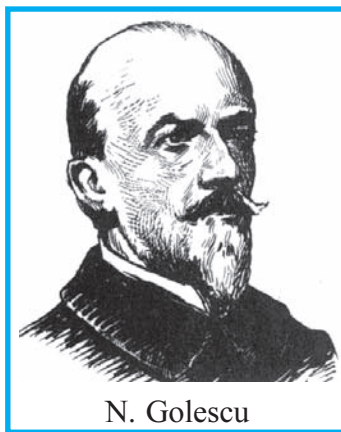
nu doar informațiile morale. Acestea nu au valoare funcțională dacă nu sunt convertite în acte comportamentale.

Punctul de pornire în întregul traseu al formării conduitei morale îl constituie informațiile, cunoștințele morale, care, într-o măsură mai mare sau mai mică, se regăsesc atât în obiectivele generale, specifice, cât și în conținuturile adevate, în măsură mai mare sau mai mică, ale tuturor disciplinelor de învățământ. De unde și teza unanim acceptată că educația (în sens restrâns) se realizează prin instrucție, teză care are drept teme faptul că toate cunoștințele, indiferent de domeniu din care își extrag esența, au în conținutul lor, într-o măsură mai mare sau mai mică, resurse educative (formative): ele dispun de un potențial educativ, au valențe formative. Și totuși, această binecunoscută teză se cere a fi reconsiderată, reactualizată. Nu pentru că cercetări ale problemei ar fi stabilit unele modificări sau că ar fi apărut „noutăți” care să-i schimbe modul de rezolvare, ci mai degrabă pentru că, așa cum am mai spus deja, este neglijată, mai ales, pentru că se pierde din vedere un adevăr de necontestat: potențialul formativ-educativ se află în conținutul informațiilor în stare „latentă”, informațiile nu se transformă „de la sine” în comportament moral-civic corespunzător, prin simpla lor receptare; ele nu se „autoselectează” pentru a determina o anumită conduită. Prin urmare, nu poate fi acceptată ideea că, o dată însușite niște cunoștințe noi, ele se răsfrâng automat, de la sine, în comportamentul celor ce le-au asimilat, comportament vizat de respectivele informații, chiar dacă acestea exercită, oricum, o influență pozitivă. Informațiile morale nu au nici o valoare dacă sunt considerate și tratate ca un „scop în sine”, pentru că, pur și simplu, nimeni nu este interesat atât de o „morală a vorbelor”, ci de o „morală a faptelor”. Altfel spus, instrucția, ca proces, trebuie să se realizeze astfel încât să asigure valorificarea integrală a potențialului educativ (formativ) al informațiilor, iar „transferul” acestora în conduita moral-civică a subiecților procesului învățării să determine un progres în acțiunile și faptele subiecților învățării, pentru că „a ști” nu e totuna cu „a face”. O informație morală, fie că e formulată direct, fie că reprezintă o semnificație a unor realități din diverse domenii ale cunoașterii, are valoare numai dacă a adus un spor de calitate în conduita celor ce și-au însușit-o.

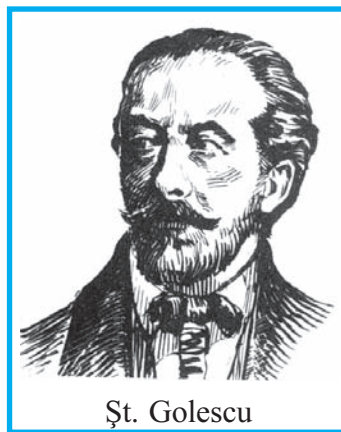
(Continuare în nr. următor)

Al. G. Golescu

N. Golescu

Șt. Golescu

O binevenită și semnificativă aducere în actualitate a revoluționarilor Golești

Prof. univ. dr. Nicolae ISAR

Lucrarea domnului A. **Iordache**, unul dintre cei mai prolifici istorici ai zilelor noastre, cunoscut specialist în domeniul istoriei moderne a românilor, readuce în actualitate imaginea unor cunoscuți patrioți și revoluționari români din secolul al XIX-lea, cu roluri de seamă în revoluția de la 1848, ca și în deceniile următoare, de făurire a statului român modern.

Lucrarea este reluarea unei vechi pasiuni pentru subiect, cu un timp în urmă autorul dedicând istoriei Goleștilor câteva monografii: *Alexandru G. Golescu*, București, 1974, 112 p.; *Goleștii și rolul lor în istoria României*, București, 1979, 436 p.; *Pe urmele Goleștilor*, 1982, 296 p.

În volumul de față autorul urmărește, pe o bază documentară temeinică, evoluția spirituală a unor personalități de seamă, descinzând din două familii de mari boieri luminați, ale lui Dinicu (Constantin) Golescu și Gheorghe (Iordache) Golescu.

Este vorba, cu deosebire, de cei patru fii ai lui Dinicu Golescu, în ordinea descrescândă a vârstei: Ștefan, Nicolae, Radu și Alexandru (Alexandru C. Golescu – Albu). Primii doi, mai în vârstă, Ștefan și Nicolae, din înalți demnitari ai statului, înainte de 1848, sub domniile lui Alexandru D.Ghica și Gh. Bibescu, devin lideri de seamă ai revoluției de la 1848 din Țara Românească, pentru ca apoi, după anii grei ai exilului, în deceniile VII-VIII, să ocupe poziții de frunte în viața politică

din România (miniștri, prim-miniștri), să-și aducă contribuția la afirmarea cunoscutei grupări politice a liberalilor radicali.

Cel mai mic dintre cei patru frați, Alexandru (Alexandru C. Golescu-Albu), deși ocupă poziții mai modeste în evenimentele politice ale epocii, se afirmă ca un om de idei, cu un ardent spirit patriotic, ca și al fraților săi mai în vârstă.

Excepțională, așa cum o redau comentariile autorului, este imaginea mamei celor patru frați, Zinca Golescu, un model al mamei care-și sacrifică viața pentru fiii săi, dar și pentru patria sa, sentimentele ei patriotice identificându-se cu cele ale fiilor (ii va fi dat, murind la o vârstă înaintată – în 1879 – să asiste la dispariția a trei dintre cei patru fii ai săi).

Dintre cei trei fii ai lui Gheorghe (Iordache) Golescu, Dimitrie, Radu și Alexandru, mai cunoscut rămâne ultimul ca vârstă dintre ei, Alexandru G. Golescu-Negru (numit astfel pentru a-l deosebi de vărul său, Alexandru-Albu). În persoana lui recunoaștem pe unul dintre cei mai apropiați prieteni ai lui Nicolae Bălcescu, confident al gândurilor acestuia până la sfârșitul prematur al vieții acestuia. I-a fost dat lui Alex. G. Golescu, unul dintre frunțașii cu vederi radicale de la 1848, să evolueze în deceniile următoare pe linia unor vederi moderate și să se afirme pe această linie în importante demnități politice; tot acestuia

i-a fost dat să aibă o familie numeroasă (7 băieți și 2 fete), în compensație parcă în raport cu cei patru veri ai săi – amintii – care au rămas toți necăsătoriți.

Autorul lucrării, domnul Anastase Iordache, dovedește un remarcabil spirit de analiză, care îl ajută să pună în valoare bogata corespondență a patrioților români, publicată cu mai bine de șase decenii în urmă de George Fotino (*Din vremea renașterii naționale a Țării Românești. Boierii Golești*, 4 volume, București, 1939). În același timp, autorul a făcut ample investigații de arhivă, în fondurile de corespondență și manuscrise de la Biblioteca Academiei Române, Biblioteca Națională, Direcția Arhivelor Naționale etc., reușind să pună în circulație o serie de date noi privind activitatea patrioților români.

Analizele autorului urmăresc, pas cu pas, evoluția spirituală a Goleștilor, aparținând celor două reputeate familii, cititorul având prilejul să-și formeze o imagine de ansamblu asupra acestui important grup de personalități, asupra rolului sau în edificarea României moderne.

Lucrarea se adresează specialiștilor, precum și publicului larg; ea se adresează cu deosebire, după opinia noastră, tineretului studios, aceste figuri ilustre ale generației de la 1848 – revoluționarii Golești – prin patriotismul și spiritul lor de sacrificiu constituindu-se, în bună măsură, în modele care își păstrează actualitatea, oferind, indiscutabil, interesante surse de inspirație pentru tânăra generație.

Puncte de vedere

În urmă cu peste trei decenii, munca și piața muncii erau acuzate de ineficiență. Robert Solow, cunoscut economist american, laureat al premiului Nobel pentru economie, afirma, la sfârșitul anilor '60, că piața muncii este un eșec. Afirmatia, fără a fi fost unică, nu a rămas lipsită de ecou și mai ales fără urmări. După un șir lung de restructurări care s-au promovat în urma concluziilor Clubului de la Roma, munca și piața muncii au intrat treptat în criză și se află astăzi într-o criză de proporții, profundă, fără precedent.

Munca și piața muncii au mai cunoscut în ultimii 200 de ani și alte crize, dar nici una nu a atins amploarea, intensitatea și nici complexitatea crizei actuale. Ea cuprinde toate componentele pieței muncii, nu numai microeconomice, ci și macroeconomice, nu numai șomajul, ci și ocuparea forței de muncă, mecanismele de organizare și de funcționare ale pieței muncii, nu numai practica muncii și a pieței muncii, ci și teoria acestora.

Evidențierea și clarificarea acestor fenomene și procese ale crizei muncii și pieței muncii este obiectivul nemijlocit al acestui articol. Nevoia abordării acestei teme ni se pare extrem de acută, pentru că în țările în tranziție, inclusiv în România se crede că semnele crizei muncii și ale pieței muncii sunt pasagere, conjuncturale, lumea așteptând relansarea creșterii economice și a ocupării forței de muncă. Și în țările dezvoltate, unde semnele crizei muncii și pieței muncii sunt chiar mai evidente, acestea sunt puternic estompatate prin recunoașterea deschisă a unei crize mai generale, a întregii economii, lăsându-se și aici speranța că odată depășită această criză se va intra în normal și în privința muncii și a pieței muncii, așa cum s-a mai întâmplat și în alte împrejurări istorice.

Nouă ni se pare că adevărul este altul. Noua criză a muncii și a pieței muncii se află la sfârșitul unei lungi evoluții istorice a societății omenești, precum și începutul unei alte ere istorice cu o tehnologie absolut nouă, cu puternice resurse de capital, precum și importante obiective de evoluție globală a civilizației umane pe Planeta Pământ. În reliefaarea condițiilor noi și a particularităților distincte ale actualei crize a muncii și a pieței muncii constă, credem, rațiunea prezentelor considerații.

Șomajul este indiciul cel mai evident și greu de contestat al actualei crize a muncii și a pieței muncii. Deși șomajul este un dezechilibru între cererea și oferta de muncă, specific pieței muncii în general, în orice condiții, el nu semnalizează neapărat procese de criză dacă este voluntar sau dacă șomajul involuntar are proporții restrânse, nepericuloase. Astăzi șomajul a devenit un indiciu sigur și relevant al crizei muncii și a pieței muncii, datorită unui mare complex de factori.

Șomajul are proporții mari și permanente (≈10-12%), dimensiunile absolute și relative ale șomajului fiind crescătoare. Dimensiunile șomajului apar diminuate fie datorită unor soluții metodologice (care consideră ocupate și persoanele care lucrează o oră pe săptămână), fie printr-o serie de practici de descurajare timpurie (la 45-50 de ani), a

creșterea economică nu mai poate aduce șomajul la dimensiunile reduse de odinioară, ale ocupării depline.

Semnele crizei muncii și pieței muncii se oglindesc și în structura șomajului:

- în structura șomajului se remarcă proporții mari, de peste 50-60% ale șomajului de lungă durată, ceea ce relevă caracterul lui cronic;
- creșterea și chiar preponderența bărbatilor în conținutul șomajului, datorită restructurării ramurilor cu tehnologii clasice, care se elimină din industrie, în special;
- creșterea și chiar predominanța în șomaj a forței de muncă cu studii superioare.

În trecut, criza muncii și a pieței muncii îmbrăca doar forma șomajului. Astăzi, această criză nu se mai limitează

zitarea crizei muncii și a pieței muncii din zilele noastre.

Șomajul (10-12%) și precarizarea 50% cu program de 4 ore (:2)=25% însumează 35-37%, care reprezintă forța de muncă disponibilă producției. Ea exercită și un rol stabilizator al salariilor, dar această dimensiune ilustrează, în primul rând, în mod sintetic, acuitatea crizei muncii și a pieței muncii.

Criza muncii și a pieței muncii este adâncită și de către procesul larg de precarizare a diplomelor.

Promovându-se accesul larg la învățământul superior în funcție de aspirațiile individuale, se realizează, într-adevăr, o mare masă de forță de muncă instruită în învățământul superior, o premisă importantă de valorizare a capitalului și de eficientizare a creșterii economice. Pe de altă parte, deoarece șomajul se concentrează la populația

ale unei părți tot mai importante a resurselor de muncă.

Micșorarea importanței relative a muncii a putut fi observată de timpuriu în *agricultură*, unde creșterea producției s-a realizat o dată cu scăderea relativă și chiar absolută a forței de muncă. Agricultură țărilor dezvoltate și-a sporit și își sporește producția în condițiile în care populația ocupată s-a diminuat de la 90% în etapa de început a industrializării, ajungând la 1-7% astăzi.

Același proces de reducere a importanței relative a muncii se observă după anul 1970 și în industrie, în care proporțiile populației ocupate până în prezent s-au redus sensibil. Ele se vor diminua considerabil în viitorul apropiat prin promovarea noilor tehnologii. Pe această bază se estimează că în producția de bunuri industriale și agricole vor putea fi absorbite doar 12-15% din efectivele forței de muncă ocupate.

În prezent, în țările dezvoltate partea covârșitoare a populației ocupate este concentrată în sectorul serviciilor. Multă vreme s-a crezut că serviciile au o capacitate nelimitată de ocupare, ceea ce ar fi reprezentat soluția salvatoare pentru folosirea înaltă a resurselor de muncă. Numai că, astăzi, când se știe că tehnologia microeconomică pătrunde și în sfera serviciilor, folosirea resurselor actuale de muncă supraabundente în raport cu productivitatea foarte ridicată a noilor tehnologii – creează o stare de criză fără precedent, de-a dreptul dramatică.

În afara serviciilor forța de muncă nu mai poate fi deplasată nicăieri, încheindu-se un proces istoric relativ lung, început în agricultură, continuat în industrie și finalizat în servicii, unde deocamdată sunt concentrate și continuă să crească în ocupații majoritar precare efectivele eliberate din industrie și din sporul demografic.

Dacă decenii de-a rândul creșterea producției agricole a fost posibilă în condițiile diminuării populației ocupate, în ultimele trei decenii ale secolului trecut acest model s-a afirmat și continuă să se extindă rapid și în industrie.

În prezent, asistăm la un proces masiv de generalizare a modelului creșterii economice cu scăderea și precarizarea ocupării forței de muncă la scara întregii economii naționale. Creșterea economică se autonomizează continuu față de resursele de muncă, substituite în tot mai mare măsură de puterea tehnologiilor actuale și de uriașele resurse de capital acumulate în țările dezvoltate.

(Continuare în nr. următor)

„Zori de zi” la tvRM

„Zori de zi!”, matinalul care se regăsește în grila de programe a tvRM, se vrea a fi o alternativă la ceea ce oferă televiziunile autohtone în interval orar 7-10. Scopul declarat este acela de a oferi telespectatorilor informații din toate domeniile, dar forma de prezentare face diferență.

Muzica românească și reprezentanții săi sunt prezente permanente în emisiune.

Evenimentele importante la zi sunt dezbătute cu invitați în studio, care prin părerile exprimate informează și edifica telespectatorii.

Contactul cu telespectatorii este păstrat tot timpul prin intermediul telefoanelor care pot fi folosite pentru întrebări adresate invitaților, mesaje etc.

Cei doi prezentatori, Claudiu Bogdan și Cristina Coca, își dau mâna pentru a înfățișa rubricile clasice ale unui matinal: horoscop, meteo, sfaturi cosmetice, rețeta zilei, grupaj economic, agenda zilei, știrile externe, informații sociale, politică, agenda culturală, revista presei și multe altele.

În concluzie, trebuie remarcat faptul ca „Zori de zi!” – cu cel puțin patru rubrici zilnice ce includ invitați, dintre care doi din alte domenii decât show-biz, cu cel puțin patru reportaje cu multitudine de informații din toate domeniile și cu aportul consistent al prezentatorilor – este recomandabil tuturor celor care vor să deschidă televizorul încă de la prima oră.

Profesorii noștri și cărțile lor la Editura Fundației România de Mâine

Grigore Florescu

Drept comercial român I

Realitățile noi din țara noastră, generate de formarea și afirmarea tot mai pregnantă a economiei de piață, întemeiată pe proprietatea privată și reguli caracteristice de funcționare, au readus în actualitate disciplina dreptului comercial, ca ramură distinctă a dreptului privat. Dreptul comercial a fost introdus și în planurile de învățământ ale facultăților de drept ca disciplină obligatorie de studiu, menită să asigure viitorilor juriști cunoștințele de bază necesare în acest domeniu.

În acest context a fost elaborată și lucrarea de față, concepută ca o sinteză a vastei problematice a dreptului comercial.

Primul capitol se deschide cu prezentarea unor noțiuni introductive și continuă cu definiția și obiectul dreptului comercial, istoricul și izvoarele dreptului comercial, faptele și actele de comerț, comerțanții, fondul de comerț.

Al doilea capitol, care ocupă cea mai mare parte a lucrării, are ca temă Societățile comerciale. Menționând că au apărut la începutul secolului XIX, autorul subliniază că acestea sunt considerate instrumente de progres ale umanității. După câteva considerații generale, demersul autorului continuă cu relevarea unor aspecte cu caracter practic, referitoare la societățile comerciale, forma de organizare a activității lor în afara sediului principal, modul de constituire, detalii privind actul constitutiv, neregularități privind constituirea, detalii referitoare la modificarea, dizolvarea și lichidarea societății comerciale.

În încheierea acestui capitol sunt tratate societățile comerciale cu regim special: societăți bancare, societăți de asigurare, societăți de servicii de intermediere financiară, societăți deținute publice.

Lucrarea conține și o bibliografie selectivă.

Mihaela Minulescu

Teorie și practică în psihodiagnoză

Lucrarea abordează, în 14 capitole, problemele esențiale legate de psihodiagnoză, de la locul și rolul acesteia în cadrul științei și practicii psihologice, la codul deontologic al practicării psihodiagnozei, până la măsurători și testări psihologice.

Un loc important se acordă testului psihologic ca mijloc principal în evaluarea psihologică – construirea și experimentarea testelor, etalonarea și reetalonarea testelor, aplicarea și interpretarea rezultatelor

De asemenea, aprofundat și sistematic sunt tratate problemele legate de testarea intelectului – principii de interpretare, probe de capacități cognitive, precum și de testele de atenție, memorie și creativitate, totodată, autoarea expune o serie de considerente principale privind interviul ca metodă calitativă de evaluare psihologică. Un capitol special este consacrat psihodiagnozei la vârstele mici și foarte mici.

Cartea se adresează studenților de la facultățile de psihologie, specialiștilor în domeniu, dar și tuturor celor interesați în problema abordată.

Mihai Constantinescu, Șerban Nicolae, Marius Amzulescu

Parlamente europene

Autorii pornesc de la faptul că, în studiul relațiilor internaționale contemporane, în general, și al celor europene, în special, cercetarea cooperării interparlamentare prezintă un interes deosebit, determinat, în primul rând, de importanța pe care factorii de decizie o acordă acestui tip de instituție internațională.

Pentru a înțelege complexitatea fenomenului, este necesar să se înceapă cu acele structuri la care România participă, fie ca membru cu drepturi depline – *Consiliul European*, *OSCE*, *Cooperarea Economică la Marea Neagră* –, fie ca membru cu statut special, în perspectiva aderării – *NATO*, *Uniunea Europeană*. Structurile parlamentare ale acestor organizații acoperă o largă paletă de domenii specializate, implică un număr impresionant de funcționari și cunoscut deosebită dinamică.

Lucrarea *Parlamente europene* este consacrată cunoașterii aprofundate a acestor structuri, a principiilor și mecanismelor lor de funcționare, a atribuțiilor și procedurilor utilizate.

Cartea cuprinde, în același timp, un număr de 5 Anexe, vizând *Regulile de procedură ale Adunării Parlamentare a OSCE*, *NATO – Adunarea Parlamentară*, *Adunării Parlamentare a Cooperării Economice la Marea Neagră*, *Parlamentului European*.

Bibliografia selectivă completează conținutul lucrării.

Cursul universitar se adresează studenților facultăților de relații internaționale, științe politice, specialiștilor în domeniul relațiilor internaționale, dar și altor categorii de cititori domici să cunoască mai bine unele structuri importante ale rețaiilor internaționale contemporane.

Mihaela Chapelan (coordonator), Iuliana Paștin

Fenêtres sur la France

Lucrarea se adresează celor care studiază, în facultăți, limba franceză (nivel avansat) și își propune două mari obiective pedagogice: să îmbogățească, în continuare, cunoștințele lor în ce privește limba franceză, dar, totodată, să contribuie la cunoașterea și înțelegerea mai bună a Franței și a francezilor.

Structura cărții cuprinde 8 unități tematice, ale căror titluri ilustrează anumite aspecte ale civilizației și mentalităților franceze: Ce este un francez? Familia și tinerii; Limba franceză – francofonie; Parisul cafenelelor literare; Școala și munca; Cinematograful francez; Orașul.

Fiecare unitate este compusă din mai multe texte, primul reprezentând o prezentare sintetică a opiniei autoarelor asupra aspectului de civilizație abordat, în timp ce altele sunt extrase din presă sau reprezintă fragmente din operele literare ale unor autori francezi. Textele sunt urmate de explicații lexicale și de o serie de întrebări cu rolul de a verifica cunoașterea problemelor prezentate.

În același timp, fiecare unitate cuprinde o serie de *exerciții lexicale și gramaticale*, menite să consolideze cunoștințele teoretice de sintaxă franceză.

Eduard Ionescu

Piețe de capital și titluri de valoare

Cursul universitar se adresează studenților economiști, precum și tuturor celorlalte categorii socio-profesionale interesate de fenomenul bursier, de lumea fascinantă a burselor. Lucrarea urmărește familiarizarea cititorilor cu conceptele, fenomenele, procesele legate de piețele de capital, de riscul permanent prezent pe aceste piețe.

Nu este prea departe timpul când – așa cum subliniază autorul – finanțarea bursieră a economiei va prelua din funcțiile actuale ale băncilor comerciale. Deși Bursa de Valori București a fost relativ înființată, ea și-a demonstrat viabilitatea, inclusiv prin semnarea de acorduri de participare la internaționalizarea burselor.

Cartea este structurată în următoarele capitole: Conținutul și rolul piețelor de capital; Informația contabilă și piețele de capital; Valori mobiliare; Bursa de valori; Echilibrul pieței de acțiuni; Sistemul de negociere al Bursei de Valori București; Decizia de a deveni societate deschisă; Tranzacții bursiere; Indicii bursieri; Analiza bursieră; Piața extrabursieră; Burse de valori reprezentative.

În carte, în cadrul fiecărui capitol, sunt întrebări recapitulative, teste-grilă și, acolo unde este cazul, probleme rezolvate, precum și o bibliografie.

Emil Creangă

Arhitectură și comunicare

Lucrarea se constituie într-o încercare de clarificare a aspectelor conceptuale ale problematicei arhitecturii contemporane în contextul dinamicii fără precedent a diverselor forme de comunicare, valorificându-se în acest scop experiențe anterioare legate de practica arhitecturală.

Cartea este structurată în 7 capitole: Introducere; Teoria comunicării – disciplină de sinteză; Arhitectură – istorie și comunicare; Valoare și comunicare; Spațiul arhitectural – Spațiul informațional; Dilemele arhitecturii contemporane – dilemele comunicării; Tehnologie – Informație – Semnificație.

Bibliografia, cuprinzând lucrări de referință în domeniu, românești și străine, precum și ilustrația deosebit de bogată care însoțește abordările teoretice (circa 150 de planșe fotografice, schițe etc.) sporesc valoarea indiscutabilă a cărții. Lucrarea se adresează studenților arhitecți, arhitecților și tuturor celor interesați, oferind repere conceptuale care facilitează înțelegerea și aprofundarea relației dintre arhitectură și comunicare în condițiile complexe lumii contemporane.

Maia Ciobanu

Textul muzical ca element al spectacolului coregrafic. Modele de analiză

Volumul se adresează studenților facultăților de muzică, cărora le oferă o necesară completare a informației în studiul formelor muzicale, ca și al istoriei muzicii. El se adresează în aceeași măsură specialiștilor în muzicologie și cercetarea relației muzicii cu dansul.

Semnalam în acest sens importanța demersului pe care îl concretizează lucrarea: pentru prima oară se operează o analiză științifică a funcționalității textului muzical în spectacolul coregrafic, se efectuează o cercetare comparată a modului de existență al aceluiași text muzical în două coregrafii diferite ca estetică, tehnică coregrafică, concepție artistică.

Pornind de la conceptele, terminologia, principiile și metodele de analiză specifice muzicale, luând de asemenea în considerare demersurile teoretice ale unor coregrafi și coreologi cunoscuți, autoarea propune: un nou concept al relației sunet – mișcare în spectacolul coregrafic, un nou concept al textului muzical ca element al spectacolului coregrafic, precum și un nou tip de analiză a muzicii integrate spectacolului coregrafic.

Date fiind importanța parametrului *durată* în relația muzică – gest, faptul că de corecta sa organizare depinde buna structurare a întregului spectacol, textele supuse analizei sunt examinate în lucrare, în primul rând, din această perspectivă, evidențiindu-se ritmul gestual și relația sa cu ritmul muzical. Modelele de analiză prezentate descriu o paralelă între formele muzicale și cele coregrafice, reliefând similitudini și diferențe între genul muzical și cel coregrafic. Sunt relevante aspectele semantice ale relației sunet – mișcare, importanța unor tehnici și principii care funcționează atât în textul coregrafic, cât și în cel muzical.

Florentina Popescu

Metodologia învățării tehnicii jocurilor sportive

Cartea de față se adresează tuturor celor care intenționează să achiziționeze, completeze sau perfecționeze registrul dialectic de cunoștințe teoretice și practice necesare antrenorilor din jocurile sportive.

În elaborarea lucrării, s-a plecat de la premisa că, în general, activitatea antrenorilor din jocurile sportive surprinde prin conținutul ei o diversitate de fenomene, exprimate până la urmă prin relații sistematice specifice care acționează sinergic spre obținerea înaltelor performanțe.

În elaborarea lucrării, autoarea s-a sprijinit pe două puncte deosebite de puternice, și anume: experiența practică acumulată în decursul timpului în calitate de profesor-antrenor, cadru didactic în ANEFS, și preocupările susținute pentru cercetare științifică a propriei activități, sintetizate și finalizate în teza de doctorat, ceea ce a impus consultarea unor lucrări de specialitate specifice unor domenii conexe. În consecință, lucrarea conține informații teoretico-metodologice utile despre terminologia specifică domeniului sportiv, despre componentele antrenamentului în jocurile sportive, sistematizarea tehnicii jocurilor sportive cuprinse în programa școlară, despre selecția talentului sportiv, etapele învățării ca proces psihopedagogic și în ultimul capitol metode specifice învățării și perfecționării tehnicii jocurilor sportive, la diferite stadii de instruire: copii, juniori-începători, avansați și performanți.

Antrenorii din jocurile sportive sunt solicitați astăzi să promoveze instruirea calitativă și eficientă bazată pe participarea activă, conștientă și creativă a sportivilor, sens în care recomandăm în conținutul cărții promovarea stilurilor democratice de învățare.

Lucrarea este însoțită de o bibliografie amplă, ce poate fi consultată de cei interesați: studenți ai facultăților de educație fizică, cadrele didactice de profil.

Maria Gâf-Deac

Management modern. Elemente de bază și studii de caz

Lucrarea constituie un demers practic original de structurare a problemelor de organizare și conducere într-o formulă accesibilă, bazată pe logica necesității obiective a abordării managementului în cadrul firmelor.

Cartea este sistematizată în patru părți principale, la care se adaugă un capitol cuprinzând *Studii de caz* în sfera managementului modern.

În primul capitol, intitulat *Studiul muncii*, sunt abordate elemente principale ale procesului muncii care determină factorii ce fundamentează procesul de management. Delimitarea sistemului managerial și proiectarea normelor de muncă evidențiază împreună dimensiunea economică a valorizării acțiunii umane.

În capitolul al doilea, *Organizarea procesuală*, sunt abordate aspecte ce vizează trecerea de la starea informațională la starea practică-activă în cadrul firmei. Procesul de producție este un subiect al managementului. În acest sens, autoarea relatează pe larg aspecte vizând întocmirea unui studiu de fezabilitate, ca instrument practic de analiză procesuală și managerială.

Capitolul al treilea se referă la *Organizarea structurală*. În context, o atenție aparte este acordată conținutului și evoluției noțiunii de întreprindere, fiind descrise tipuri de structuri manageriale în activitatea productivă-economică.

Partea a patra a lucrării este cea mai consistentă și se referă la *Managementul general modern*. Sunt relateate noțiuni și definiții despre obiectul de studiu al managementului, școli și curente de management. Mediul ambiant al firmei și întreprinzătorul sunt descrise în conexiune cu sistemul informațional al firmei. Pe această bază sunt formalizate sistemul managerial și relațiile de management. Descrierea funcțiilor întreprinderii întregeste proiectarea proceselor de management.

Cartea se adresează studenților, specialiștilor în management, tuturor aceluia care au în vedere obținerea unor rezultate eficiente, folosind organizarea și conducerea modernă.

Florentina Popescu, Cristiana Porfireanu

Baschetul în școală

Conținutul lucrării este structurat și prezentat în viziunea modernă a învățării jocului de baschet în școală, corelată cu noul conținut al programei școlare (curriculum național), corespunzător etapei actuale de reformă a învățământului.

Teoria și metodică jocului de baschet, așa cum subliniază autoarea, cuprind o arie largă de probleme referitoare la toate etaloanele de vârstă la care se practică această disciplină sportivă. Metodologia indicată respectă cerința învățării prin modelele după structura și conținutul jocului. În învățarea jocului în școală se pune accent pe procedeele tehnice fundamentale și acțiunile tactice de atac și apărare, alternându-se instruirea analitică cu cea globală, cât și cu întrecerea.

Cei interesați de acest domeniu vor găsi în lucrare informații practico-metodice bazate pe experiența autoarelor în predarea jocului de baschet în cadrul învățământului preuniversitar. De asemenea, unele capitole ale lucrării aduc informații din domeniul psihopedagogiei.

Cartea este un *ghid* pentru predarea jocului de baschet în școală, oferind mijloace, metode, tehnici de învățare și perfecționare a jocului de baschet, exemple pentru planificarea și programarea conținutului lecției de educație fizică, jocuri dinamice pentru dezvoltarea capacităților motrice condiționale și coordinate, conținutul tehnico-tactic al reprezentativei școlare, dar și cunoștințe de regulament necesare desfășurării lecțiilor și concursurilor interșcolare.

Lucrarea de față se adresează studenților de la facultățile de educație fizică și sport, profesorilor de educație fizică, cât și antrenorilor de baschet.

Paul Popescu

Structuri din beton armat și zidărie – I Elemente structurale din beton armat

Cursul este destinat studenților facultăților de arhitectură, precum și arhitecților proiectanți, pentru care teoria structurilor constituie o disciplină indispensabilă, menită să furnizeze arhitecților elementele necesare înțelegerii comportării și rolului structurilor de rezistență ale construcțiilor, supuse la diverse solicitări, inclusiv cele seismice.

Cursul cuprinde două părți, și anume: I • Elemente structurale din beton armat; II • Conformarea antisismică a structurilor din beton armat și zidărie.

Lucrarea de față (volumul I) cuprinde elementele din care sunt alcătuite structurile din beton armat și calculul (predimensionarea) acestor elemente. Este structurată pe 11 capitole, care se referă la: proprietățile fizico-mecanice și caracteristicile de calcul ale betonului și armăturii; metode de calcul; predimensionarea elementelor structurale din beton armat; plăci și planșee din beton armat (două capitole); fundații din beton armat; pereți structurali din beton armat; solicitarea de torsiune cu încovoiere a elementelor structurale din beton armat; exemple de calcul privind predimensionarea unor elemente structurale din beton armat.

O mențiune specială trebuie făcută în legătură cu metoda de calcul, adoptată în lucrare, pentru predimensionare. Etapa de predimensionare constituie faza cea mai importantă pentru arhitect, în procesul de proiectare preliminară a unei construcții. Metoda la stări limită, presupune cunoștințe mult prea aprofundate, care nu sunt necesare arhitecților și calcule mult prea laborioase. Rezultatele la care se ajunge în etapa de predimensionare, utilizând metoda „la rupe”, sunt suficient de aproape de realitate, având avantajul unor verificări rapide. Din acest motiv, în lucrare, elementele de calcul și predimensionare au fost abordate folosind metoda „la rupe”, care constituie un instrument deosebit de util și eficient pentru studenții facultăților de arhitectură și pentru arhitecți proiectanți.

Mariana Voineagu, Emilia Țițian, Simona Ghiță

Statistică aplicată

Lucrarea are menirea de a ajuta la înțelegerea conținutului și modului de utilizare a metodelor și tehnicilor statistice în fundamentarea deciziilor, în special, în demersul economic.

Folosind atât experiența didactică din activitatea curentă cu studenții, cât și cea care rezultă din desfășurarea examenului de licență, autorii au considerat necesară cuprinderea, în structura lucrării, atât a unor întrebări – tip grilă, care acoperă în special aspectele teoretice –, cât și a unor lucrări aplicative de sinteză.

Tematica analizată în cadrul lucrării este cea oferită de programele analitice ale disciplinelor de statistică teoretică și statistică macroeconomică, ce se regăsesc în toate institutele și facultățile cu profil economic, pentru învățământul de zi, cu frecvență redusă și la distanță.

Rezolvarea testelor necesită parcurgerea prealabilă a bibliografiei indicate la sfârșitul cărții.

Prin noi, UNIVERSITATEA la tine acasă !

Programul

Televiziunii România de Măine (tvRM)

JOI
10 aprilie 2003

6:00 **Zori de zi** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
10:00 Istoria literaturii române (11). Cărțile populare românești. Autor: lector univ.dr. Luiza Marinescu
10:25 Limba spaniolă (1). Elemente de fonetică și ortografie. Autor: prof.univ.dr. Elena Bălan
11:00 Limba franceză – curs practic (2). Leçon (II). Autor: lector univ.dr. Mariela Constantinescu
11:30 Limba română (9/2). Probleme de morfosintaxă. Autor: prof.univ.dr. Ion Toma
12:20 Lingvistică generală (7). Limba în cadrul social. Autor: prof.univ.dr. Zamfira Mihail
13:20 Limba latină (13). Tema perfectului. Tema supinului. Autor: conf.univ.dr. Liviu Franga
13:50 Teoria literaturii (9). Genurile și speciile literare. Autor: lector univ.dr. Valeriu Marinescu
14:20 Istorie și civilizație franceză (2). Moștenirea trecutului. Autor: lector univ.dr. Liana Repețeanu
15:00 **Videoteca tvRM. Forum I.T.** Emisiune de Cătălin Grosu
16:00 **Patrimoniul cultural**
17:00 **Conferința de presă**
18:00 Promo – muzică ușoară
18:30 **Actualități**
19:30 **Spiru Haret – blazonul Alma Mater.** Emisiune în direct de Corneliu Toader
20:30 **Planeta Pământ**
21:00 **Academica.** Starea națiunii. România, încotro? Administrația în direct cu telespectatorii. Emisiune de George Nicolau
22:00 **Revista presei** în direct, realizată de Cătălina Enache
22:30 **Ediție specială.** Realizator: Marian Oprea
23:00 Preluare **Deutsche Welle**
23:30 O zi în 30 de minute
00:00 Program muzical
01:00 Cursuri universitare (reluare din tronsonul 10:00 – 14:00)

VINERI
11 aprilie 2003

6:00 **Zori de zi** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
10:00 Istoria literaturii române (11). Cărțile populare românești. Autor: lector univ.dr. Luiza Marinescu
10:25 Limba spaniolă (1). Elemente de fonetică și ortografie. Autor: prof.univ.dr. Elena Bălan
11:00 Limba franceză – curs practic (2). Leçon (II). Autor: lector univ.dr. Mariela Constantinescu
11:30 Limba română (9/2). Probleme de morfosintaxă. Autor: prof.univ.dr. Ion Toma
12:20 Lingvistică generală (7). Limba în cadrul social. Autor: prof.univ.dr. Zamfira Mihail
13:20 Limba latină (13). Tema perfectului. Tema supinului. Autor: conf.univ.dr. Liviu Franga
13:50 Teoria literaturii (9). Genurile și speciile literare. Autor: lector univ.dr. Valeriu Marinescu
14:20 Istorie și civilizație franceză (2). Moștenirea trecutului. Autor: lector univ.dr. Liana Repețeanu
15:00 **Videoteca tvRM. Forum I.T.** Emisiune de Cătălin Grosu
16:00 **Patrimoniul cultural**
17:00 **Conferința de presă**
17:30 **Pe drumul destinului.** Emisiune de Ioana Mandache
18:00 Promo – muzică ușoară
18:30 **Actualități**
19:30 **Lumea în clipa 2003.** Oamenii și vremurile lor. Invitați: Sanda Tătărăscu, Constantin Bălăceanu Stolnici. Emisiune de Marian Oprea
20:30 **Planeta Pământ**
21:00 **Universul cunoașterii.** Emisiune de actualitate științifică (creativitate, I.T., terapii complementare, educație în afara școlii, noutăți din micro și macro cosmos). Realizator: Cătălin Grosu
22:00 **Revista presei** în direct, realizată de Cătălina Enache
22:30 **Ediție specială.** Realizator: Marian Oprea
23:00 Preluare **Deutsche Welle**
23:30 O zi în 30 de minute
00:00 Program muzical
01:00 Cursuri universitare (reluare din tronsonul 10:00 – 14:00)

SÂMBĂȚĂ
12 aprilie 2003

6:00 **Zori de zi** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
8:30 Muzică ușoară
9:00 **Vorbiți, scrieți românește.** Emisiune de lect. univ.dr. Valeriu Marinescu
9:30 **Not yet but soon** – emisiune de Doru Enache
10:00 **Arta documentarului**
11:00 **Agricultura, încotro?** Emisiune de Constantin Pintilie
12:00 **Program muzical.** Realizator: Dumitru Cucu
13:00 **În slujba adevărului.** Emisiune de conf.univ.dr. Petre Buneci
14:00 **Întâlnire cu folclorul.** Emisiune de Theodora Popescu
14:30 **Meandrele administrației publice.** Emisiune în direct de George Nicolau
16:00 **Caleidoscop**
17:00 **Trăiește – ți arta!** Emisiune de Marina Roman Boiangiu
18:00 **Liniste, vorbesc copiii!** Emisiune de Doru Enache
18:30 **Actualități.** Ancheta zilei
19:00 Film documentar
19:30 **90 de minute pentru sufletul tău** – coproducție TV *România de Măine* – TVR Internațional. Emisiune în direct, prezentată de Iuliana Marciuc
21:00 **Atelier studentesc.** Magazin studentesc. Coordonaor Eugenia Grosu Popescu
22:00 **Forum I.T.** Emisiune în direct de Cătălin Grosu
23:00 **Auto – star.** Emisiune de Gavrilă Inoan
23:30 Program muzical nocturn

DUMINICĂ
13 aprilie 2003

6:00 **Zori de zi** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
8:00 **Ora de religie**
9:00 **Lumea copiilor.** Emisiune de Carmen Cintează
10:00 **Stil și frumusețe.** Emisiune de Irina Haidet
10:30 **Întâlnire cu folclorul.** Emisiune de Theodora Popescu
11:00 **S.O.S inima.** Emisiune în direct de prof.dr.doc. Ioan Pop De Popa
12:00 **Film documentar**
12:30 **Videoteca tvRM**
13:00 **Dialog juridic,** emisiune de prof.univ.dr. Corneliu Turianu
13:30 **Week – end magazin**
16:00 **Dincolo de arenă.** Emisiune de Mugur Popovici
17:00 **Club internațional.** Emisiune de Ioana Nitobe
18:30 **Actualități**
19:00 Televorbirea. Emisiune în direct de Ilie Ciurescu
20:00 **Întâlnire la tvRM**
21:00 **Oameni care sunt:** Maya Simionescu. Emisiune de Eugenia Grosu Popescu
22:00 Moment muzical: muzică clasică
22:30 **Societate și cultură.** Promovarea exportului – prioritate națională. Realizator: Constantin Mecu
23:30 **Cafeneaua literară.** Emisiune de Vlad Leu
00:00 Program muzical

LUNI
14 aprilie 2003

6:00 **Zori de zi** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
10:00 Drept civil (8). Actul juridic civil. Autor: prof.univ.dr. Corneliu Turianu
11:00 Drept penal (7). Infracțiuni contra persoanei - omucidere. Autor: prof.univ.dr. Gheorghe Diaconescu
12:30 Drept constituțional (4). Evoluția constituțională a României 1944 - 1989. Autor: prof.univ.dr. Gheorghe Uglean
13:30 Istoria statului și dreptului român (9). Statul și dreptul român în perioada interbelică. Autor: conf.univ.dr. Florin Negoită
14:00 Drept internațional public (17). Răspunderea internațională. Autor: prof.univ.dr. Vasile Crețu
15:00 **Not yet but soon** – emisiune de Doru Enache (r)
15:30 **Vorbiți, scrieți românește.** Emisiune de lect.univ.dr. Valeriu Marinescu (r)
16:00 **Întâlnire cu folclorul.** Emisiune de Theodora Popescu
16:30 **Liniste, vorbesc copiii!** Emisiune de Doru Enache (r)
17:00 **Conferința de presă**
18:00 Promo – muzică ușoară
18:30 **Actualități**
19:30 **Ora melomanului.** Emisiune în direct de Dumitru Cucu
20:30 **Planeta Pământ.** Ferestre spre Europa (I)
21:00 **Academica.** Starea națiunii. România, încotro? Emisiune de învățământ și educație
22:00 **Revista presei** în direct, realizată de Cătălina Enache
22:15 **Cheia succesului – manager XXI.** Emisiune în direct de Carmen Dumitriu
23:15 Muzică – promo
23:30 O zi în 30 de minute
00:00 Program muzical
02:00 Cursuri universitare (reluare din tronsonul 10:00 – 14:00)

MARTI
15 aprilie 2003

6:00 **Zori de zi** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
10:00 Economie politică (21). Mondoeconomia. Economia mondială – concept și structuri. Autor: prof.univ.dr. Constantin Mecu.
10:45 Istoria economică a României. (2) Crearea și evoluția sistemului monetar în România. Autor: conf.univ.dr. Eugen Ghiorghiță
11:45 Geografia economică mondială (3/1). Resursele naturale, balanța energetică mondială, industria carboniferă. Autor: lector univ.dr. Nicu Aur
12:50 Cercetări de marketing (3). Proiectarea cercetărilor de marketing. Autor: conf.univ.dr. Manuela Epure
13:20 Bazele informaticii (12). Microsoft. Autor: lector univ.dr. Silviu Bărză
13:50 Bazele contabilității (12). Contabilitatea activelor imobilizate (III). Autor: lector univ.dr. Marinică Dobrin
14:25 Birotică (2). Prezentarea generală a editorului de texte Word. Autor: asistent univ.dr. Mihai Gabriel
15:00 **Videoteca tvRM.** O melodie pentru fiecare
16:00 **Patrimoniul cultural. Academica.** Starea națiunii. România, încotro? Emisiune de învățământ și educație (r)
17:00 **Conferința de presă**
18:00 Promo – muzică ușoară
18:30 **Actualități**
19:30 **Fairplay.** Talk-show în direct pe probleme de actualitate ale sportului. Realizator: Mugur Popovici
20:30 **Planeta Pământ.** Ferestre spre Europa (II)
21:00 **Academica.** Starea națiunii. România, încotro? Emisiune de știință și cultură
22:00 **Revista presei** în direct, realizată de Cătălina Enache
22:30 **Ediție specială.** Realizator: Marian Oprea
23:00 Preluare **Deutsche Welle**
23:30 O zi în 30 de minute
00:00 Program muzical
01:00 Cursuri universitare (reluare din tronsonul 10:00 – 14:00)

MIERCURI
16 aprilie 2003

6:00 **Zori de zi** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
10:00 Informatică pentru sociologie (4). Introducere în folosirea programului Excel. Autor: conf.univ.dr. Constantin Dochijoiu
11:00 Metode și tehnici de cercetare în sociologie (6). Analiza conținutului comunicării (II). Autor: lector univ.dr. Beatrice Manu
11:25 Psihologie experimentală (4). Organizarea experimentului. Autor: prof.univ.dr. Nicolae Lungu
11:55 Sociologie economică (5). Introducere. Autor: prof.univ.dr. Emilian Dobrescu
12:25 Teoria comunicării (4/2). Tipuri de comunicare. Autor: conf.univ.dr. Sultana Craia
13:25 Introducere în mass – media (2). Definiții. Autor: conf.univ.dr. Lucian Chișu
13:55 Filosofia istoriei (4). Filosofia istoriei. Autor: prof.univ.dr. Ioan Ivanciu
14:20 Neuropsihologie (1). Neuropsihologie și neurocibernetică. Autor: conf.univ.dr. Corneliu Stanciu
15:00 **Videoteca tvRM. Oameni care sunt:** Ion Lucian. Emisiune de Marina Roman Boiangiu
16:00 **Patrimoniul cultural. Academica.** Starea națiunii. România, încotro? Emisiune de știință și cultură (r)
17:00 **Conferința de presă**
18:00 Promo – muzică ușoară
18:30 **Actualități**
19:30 **România în lume.** Emisiune în direct de Nicolae Mardari
20:30 **Repere românești.** Emisiune de Silvia Frimu
21:00 **Academica.** Starea națiunii. România, încotro? Emisiune social – economică în direct, realizată de Petre Buneci
22:00 **Revista presei** în direct, realizată de Cătălina Enache
22:30 **Ediție specială.** Realizator: Marian Oprea
23:00 Preluare **Deutsche Welle**
23:30 O zi în 30 de minute
00:00 Program muzical
01:00 Cursuri universitare (reluare din tronsonul 10:00 – 14:00)

JOI
17 aprilie 2003

6:00 **Zori de zi** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
10:00 Istoria literaturii române (12). Dimitrie Cantemir. Autor: lector univ.dr. Luiza Marinescu
10:20 Istoria limbii române (2). Româna comună. Autor: prof.univ.dr. Grigore Brâncuși
11:20 Limba spaniolă (3). Hola! Como te llamas? Autor: asistent univ.dr. Cristina Bercu
11:50 Limba franceză – curs practic (5). Leçon 5. Autor: asistent univ.dr. Mariela Constantinescu
12:25 Limba română (10). Ortografie și ortoepie. Autor: prof.univ.dr. Ion Toma
12:55 Lingvistică generală (8). Sinteză. Autor: prof.univ.dr. Zamfira Mihail
14:00 Teoria literaturii (3). Teoria literaturii. Autor: lector univ.dr. Valeriu Marinescu
14:30 Limba latină (8). Numeralul (I). Autor: prof.univ.dr. Liviu Franga
15:00 **Videoteca tvRM. Forum I.T.** Emisiune de Cătălin Grosu
16:00 **Patrimoniul cultural. Academica.** Starea națiunii. România, încotro? Emisiune social – economică, realizată de Petre Buneci (r)
17:00 **Conferința de presă**
18:00 Promo – muzică ușoară
18:30 **Actualități**
19:30 **Spiru Haret – blazonul Alma Mater.** Emisiune în direct de Corneliu Toader
20:30 **Planeta Pământ.** Conservarea patrimoniului
21:00 **Academica.** Starea națiunii: România, încotro? Administrația în direct cu telespectatorii. Emisiune de George Nicolau
22:00 **Revista presei** în direct, realizată de Cătălina Enache
22:30 **Ediție specială.** Realizator: Marian Oprea
23:00 Preluare **Deutsche Welle**
23:30 O zi în 30 de minute
00:00 Program muzical
01:00 Cursuri universitare (reluare din tronsonul 10:00 – 14:00)

VINERI
18 aprilie 2003

6:00 **Zori de zi** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
10:00 Cultură și civilizație europeană (4). Civilizația Occidentului. Autor: prof.univ.dr. Răzvan Theodorescu
11:25 Geologie (4). Roci magmatice (II). Autor: prof.univ.dr. Marin Șeclăman

11:45 Hidrologie (4). Strate aerifere. Izvoare. Autor: prof.univ.dr. Ion Zăvoianu
12:20 Psihologia educației (17). Metode și tehnici de cunoaștere a personalității elevului. Autor: lector univ.dr. Cătălina Gabriela Cristea
12:55 Istoria antică universală (4). Tipuri de proprietate și structuri sociale. Autor: lector univ.dr. Rodica Ursu
13:30 Istoria medie europeană (2). Structuri politice în evul mediu timpuriu. Autor: lector univ.dr. Ecaterina Lung
14:00 Preistorie și arheologie (5). Via tehnologia. Autor: conf.univ.dr. Mioara Turcu
14:20 Istorie socială (2). Originile și evoluția istoriei sociale. Autor: conf.univ.dr. Florian Tănăsescu
15:00 Film documentar. Cum să începem o afacere? (17)
15:30 **Repere românești.** Emisiune de Silvia Frimu (r)
16:00 **Academica.** Starea națiunii: România, încotro? Administrația în direct cu telespectatorii. Emisiune de George Nicolau (r)
17:00 **Conferința de presă**
17:30 **Pe drumul destinului.** Emisiune de Ioana Mandache
18:00 Promo – muzică ușoară
18:30 **Actualități**
19:30 **Lumea în clipa 2003.** Emisiune de Marian Oprea
20:30 **Planeta Pământ.** Documente interzise (II)
21:00 **Universul cunoașterii.** Emisiune de actualitate științifică (creativitate, I.T., terapii complementare, educație în afara școlii, noutăți din micro și macro cosmos). Realizator: Cătălin Grosu
22:00 **Revista presei** în direct, realizată de Cătălina Enache
22:30 **Ediție specială.** Realizator: Marian Oprea
23:00 Preluare **Deutsche Welle**
23:30 O zi în 30 de minute
00:00 Program muzical
01:00 Cursuri universitare (reluare din tronsonul 10:00 – 14:00)

SÂMBĂȚĂ
19 aprilie 2003

6:00 **Zori de zi** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
8:30 Muzică ușoară
9:00 **Vorbiți, scrieți românește.** Emisiune de lect.univ.dr. Valeriu Marinescu
9:30 **Not yet but soon** – emisiune de Doru Enache
10:00 **Arta documentarului.** Capri
11:00 **Agricultura, încotro?** Emisiune de Constantin Pintilie
12:00 **O melodie pentru fiecare** – emisiune de Dumitru Cucu
13:00 **Liniste și spiritul legii.** Emisiune de prof.univ.dr. Corneliu Turianu
14:00 **Întâlnire cu folclorul.** Emisiune de Theodora Popescu
14:30 **Meandrele administrației publice.** Emisiune în direct de George Nicolau
16:00 **Caleidoscop.** Realizator: Ion Bucheru
17:00 **Trăiește – ți arta!** Emisiune de Marina Roman Boiangiu
18:00 **Liniste, vorbesc copiii!** Emisiune de Doru Enache
18:30 **Actualități.** Ancheta zilei
19:00 Film documentar. Arta bucătăriei japoneze
19:30 **90 de minute pentru sufletul tău** – coproducție TV *România de Măine* – TVR Internațional. Emisiune în direct, prezentată de Iuliana Marciuc
21:00 **Atelier studentesc.** Magazin studentesc. Coordonaor Eugenia Grosu Popescu
22:00 **Forum I.T.** Emisiune în direct de Cătălin Grosu
23:00 **Auto – star.** Emisiune de Gavrilă Inoan
23:30 **Portret de interpret:** Mioara Velicu. Emisiune de Theodora Popescu
00:30 Program muzical nocturn

DUMINICĂ
20 aprilie 2003

6:00 **Zori de zi** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
8:00 **Ora de religie**
9:00 **Lumea copiilor.** Emisiune de Carmen Cintează
10:00 **Stil și frumusețe.** Emisiune de Irina Haidet
10:30 **Întâlnire cu folclorul.** Emisiune de Theodora Popescu
11:00 **Rețete pentru sănătate.** Emisiune în direct de Eugenia Grosu Popescu
12:00 **Film documentar.** A trăi sănătos
12:30 **Dialog juridic,** emisiune de prof.univ.dr. Corneliu Turianu
13:00 **Week – end magazin.** Emisiune în direct de Ryana Popescu
16:00 **Dincolo de arenă.** Emisiune în direct de Mugur Popovici
17:00 **Club internațional.** Emisiune de Ioana Nitobe
18:30 **Actualități**
19:00 Televorbirea. Emisiune în direct de Ilie Ciurescu
20:00 **Întâlnire la tvRM.** Îți mai aduci aminte, doamnă – emisiune de romante realizată de Ionela Prodan
21:00 **Oameni care sunt:** Ion Murariu. Emisiune de Vlad Leu
22:00 Moment muzical: muzică clasică
22:30 **Societate și cultură. Școala românească în secolul XXI.** Emisiune de Nicolae Radu
23:30 **Cafeneaua literară.** Emisiune de Vlad Leu
00:00 Program muzical

Opinia
națională

Telefoane:
410.39.11 și
410.39.13,
interioare:
117, 122
Fax:
411.33.84

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ ESTE EDITATĂ DE FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MĂINE.

Instituție social - umanistă de cultură, știință și învățământ
Reyista se poate procura prin abonament de la toate oficiile poștale din țară. În Catalogul RODIPEI, revista se regăsește la poziția 2.256.
Solicitări de abonamente se pot adresa redacției, cu plata prin mandat poștal sau dispoziție de plată pe adresa: *Opinia națională*, Splaiul Independenței nr. 313, Sectorul 6, București, Cont 2511.1-23.1/rol - B.C.R. – Sucursala Unirea.

ISSN 1221-4019

Machetarea computerizată și tiparul executate de
LABORATORUL DE TEHNOREDACTARE ȘI TIPOGRAFIA
FUNDAȚIEI ROMÂNIA DE MĂINE
Publicația OPINIA NAȚIONALĂ este înregistrată la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci la nr. 24.000/7.090.672 din 3 septembrie 1997.

Palatul Învățământului, Științei și Culturii din cadrul Fundației *România de Mâine*

Sediul central al Fundației *România de Mâine* și al Universității *Spiru Haret*
(Str. Ion Ghica nr. 13, București)

Intrat în proprietatea Fundației România de Mâine, Palatul Creditului Funciar Urban din București, construit în anul 1938, monument istoric și de artă, a fost restaurat de Fundația România de Mâine, în conformitate cu prevederile legale, devenind Palatul Învățământului, Științei și Culturii.

Sala Senatului Universității *Spiru Haret*
(holul, scara de acces și imagini din interior)

